

การศึกษาการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาอาเซียนของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ผศ.กรรวิศา

จันทวงศ์วิไล

ผศ.ทิพสุดา

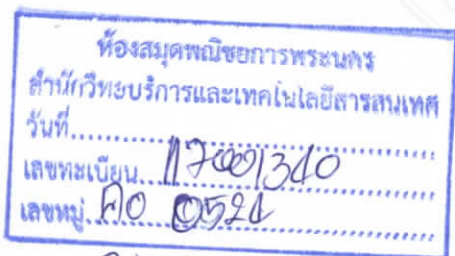
คมวงศ์วิวัฒน์

ผศ.ภัทร์ทิพา

เพรียวพานิษฐ์

ผศ.ลำไย

มากเจริญ

ก19ก.

บทร ๑๑

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณเงินรายได้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อเรื่อง : การศึกษาการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาอาเซียน
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ผู้วิจัย : ผศ.กรวสา จันทวงศ์วิไล ผศ.ทิพสุตา คมวงศ์วิวัฒน์
ผศ.ภัทร์ทิพา เพ็ริยวพณิชย์ ผศ.ลำไย มากเจริญ

พ.ศ. : 2557

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเรื่อง การเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนของสถานประกอบการในเขต

1. ควรมีการศึกษาในส่วนของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด เพื่อทราบถึงการเตรียมความพร้อมของนักศึกษา แล้วนำข้อมูลนี้ไปวิเคราะห์และเปรียบเทียบ เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องได้ทราบและส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์ ในการเตรียมความพร้อมทางด้านภาษาอังกฤษเพื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในการศึกษาครั้งต่อไปอาจเลือกปัจจัย และวิธีการทางสถิติอื่นๆ ที่แตกต่างจากการศึกษาในครั้งนี้ เพื่อให้ผลการศึกษามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. การวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาถึงการเตรียมความพร้อมทางด้านภาษาอังกฤษเพื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในมุมมองของผู้บริหาร อาจารย์ และเจ้าหน้าที่สายสนับสนุนของสถาบันการศึกษา เพื่อให้สถาบันการศึกษาที่เปิดหลักสูตรผลิตบัณฑิต สามารถตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการในกลุ่มประชาคมเขตเศรษฐกิจอาเซียนได้

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีจากบุคคลหลายฝ่าย ผู้วิจัยขอขอบพระผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย จนทำให้เครื่องมือมีความสมบูรณ์

ขอขอบคุณคุณพี่ ๆ น้อง ๆ และเพื่อนร่วมงานที่ให้ความช่วยเหลือ รวมทั้งกำลังใจทุกกำลังใจจากบุคคลรอบข้างที่คอยให้คำปรึกษา และให้กำลังใจด้วยดีเสมอมา

คุณค่า ความดี ของงานวิจัยฉบับนี้ ขอมอบแด่พระคุณบิดา มารดา และครูอาจารย์ทุกท่านผู้ประสิทธิ์พราสาวิชาทั้งหลายให้แก่ผู้วิจัยตลอดมา

คณะผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญตาราง	ง
บทที่ 1 บทนำ	
ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย	1-2
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
ขอบเขตการวิจัย	3
กรอบแนวคิด	4
นิยามศัพท์	4
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อม	5-9
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านแรงจูงใจ	9-11
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11-14
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
ขอบเขตการศึกษา	15
ขอบเขตประชากร	15
ขนาดกลุ่มตัวอย่างและวิธีการคัดเลือกตัวอย่าง	15-16
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	16-17
การวิเคราะห์ข้อมูล	17-18
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล	19-60
บทที่ 5 การสรุปผลการวิจัย	61-65
บรรณานุกรม	
แบบสอบถาม	

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภายในปี พ.ศ. 2558 ประเทศไทยต้องเข้าเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) ซึ่งประชาคมอาเซียนมีเป้าหมายหลักที่จะทำให้ประเทศสมาชิกมีความมั่นคง มั่งคั่ง สามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่น ๆ ได้ โดยมีการจัดทำแผนบูรณาการที่เรียกว่า AEC Blueprint ที่นำไปสู่คุณลักษณะสำคัญของ AEC ประกอบด้วยแผนงาน 4 ด้าน คือ 1. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน 2. การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง 3. การเป็นภูมิภาคที่มีพัฒนาการทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน 4. การเป็นภูมิภาคที่บูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลกได้อย่างสมบูรณ์

การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน มี 5 องค์ประกอบหลัก คือ 1. การเคลื่อนย้ายสินค้าอย่างเสรี 2. การเคลื่อนย้ายบริการอย่างเสรี 3. การเคลื่อนย้าย การลงทุนอย่างเสรี 4. การเคลื่อนย้ายเงินทุนอย่างเสรี 5. การเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมืออย่างเสรี สำหรับการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมืออย่างเสรีนั้น AEC มีความตกลงกำหนดมาตรฐานร่วมวิชาชีพ 7 วิชาชีพ คือ แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล ช่างสำรวจ สถาปัตยกรรม วิศวกรรม การท่องเที่ยว และ บัญชี การเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมืออย่างเสรี หมายถึง แรงงานในประเทศต่าง ๆ ของภูมิภาค AEC สามารถเดินทางไปทำงานในประเทศต่าง ๆ ใน AEC ได้อย่างอิสระเสรีเปรียบเสมือนประเทศเดียวกัน ซึ่งผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อตลาดแรงงานในประเทศ ทั้งในด้านการย้ายออกของแรงงานฝีมือของไทยโดยเฉพาะแรงงานที่มีประสิทธิภาพสูง เพื่อไปทำงานในประเทศที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่าอย่างสิงคโปร์ และมาเลเซีย ขณะที่ในอีกด้านหนึ่งก็มีความกังวลต่อการย้ายเข้ามาทำงานในประเทศไทยของแรงงานต่างชาติจากประเทศที่มีค่าจ้างแรงงานต่ำกว่า ซึ่งจะทำให้การแข่งขันในตลาดแรงงานของไทยรุนแรงขึ้น

ขวัญใจ เตชเสนสกุล. (2555) จากการศึกษาของ OECD ถึงประสบการณ์ในการเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างประเทศในยุโรป พบว่า หนึ่งในอุปสรรคสำคัญที่มีผลต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างประเทศ คือ ความแตกต่างด้านภาษา ดังจะเห็นได้ว่าแรงงานที่เคลื่อนย้ายระหว่างประเทศในกลุ่ม EU (27 ประเทศ) มีสัดส่วนน้อยกว่า 0.5% ของประชากรทั้งกลุ่ม ต่ำกว่าในกรณีของกลุ่ม EU (15 ประเทศ) ซึ่งส่วนใหญ่ประชากรมีความรู้ด้านภาษาไม่แตกต่างกันมากที่

มีสัดส่วนการเคลื่อนย้ายราว 1% ของประชากรทั้งกลุ่ม หรือแม้แต่การเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างรัฐในประเทศเดียวกันอย่างในแคนาดา ความแตกต่างด้านภาษาก็เป็นอุปสรรคต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานเช่นเดียวกัน โดยสัดส่วนแรงงานที่เคลื่อนย้ายระหว่างรัฐอื่น ๆ ที่ใช้ภาษาอังกฤษกับเมือง Quebec ที่ใช้ภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาทางการมีสัดส่วนน้อยกว่า 0.5% ต่ำกว่าการเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างรัฐอื่น ๆ ที่เหลือของแคนาดาที่มีสัดส่วนราว 1%

ข้อมูลข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่า อาเซียนที่ประกอบด้วย 10 ชาติ 10 ภาษา ก็คงต้องเผชิญกับปัญหาความแตกต่างด้านภาษาที่จะเป็นอุปสรรคต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างประเทศเช่นเดียวกัน แต่หากพิจารณาในแง่มุมมองของปัจเจกบุคคล ผู้ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากล ย่อมมีความได้เปรียบทั้งการแข่งขันในตลาดแรงงานภายในประเทศที่ทวีความรุนแรงขึ้น รวมถึงในการออกไปหางานทำในประเทศอื่นที่มีค่าจ้างแรงงานสูงกว่า เช่นเดียวกับการพิจารณาในระดับประเทศ ซึ่งประเทศที่ประชากรมีทักษะด้านภาษาดีกว่าย่อมดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศได้มากกว่า

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทยโดยเฉลี่ยจากคะแนน TOEFL iBT กับประเทศอื่นในอาเซียน (ยกเว้นบรูไน) พบว่าคะแนน TOEFL iBT เฉลี่ยของไทยในปี 2553 อยู่ที่ 75 คะแนน จากคะแนนเต็ม 120 คะแนน สูงกว่าประเทศเพื่อนบ้านอย่างกัมพูชา สปป.ลาว พม่า และเวียดนามเท่านั้น แต่ยังต่ำกว่าประเทศคู่แข่งสำคัญในอาเซียนอย่างสิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซีย โดยสะท้อนให้เห็นว่าบุคลากรไทยยังมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษให้สูงขึ้น เพราะการที่แรงงานไทยมีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษสูงขึ้น ไม่เพียงแต่จะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับแรงงานจากชาติอาเซียนอื่นท่ามกลางประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนการเปิดเสรีการค้าเคลื่อนย้ายแรงงานภายใต้ AEC เท่านั้น แต่ยังหมายถึงการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศให้เข้ามาลงทุนในไทยเพิ่มขึ้นอีกด้วย

ดังนั้น เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ย่อมส่งผลกระทบต่อเตรียมความพร้อมทางด้านทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งสิ่งแรกก็คือ เรื่องการศึกษา โดยเฉพาะในเรื่องภาษาเบื้องต้น เพื่อให้สามารถสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษให้ได้มากที่สุด (กฎบัตรอาเซียนบัญญัติว่า ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ) การวิจัยครั้งนี้สนใจการเตรียมความพร้อมในด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี เพื่อเพิ่มความสามารถในการสื่อสารอันเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่ง ช่วยให้อุปสรรคต่อการแข่งขันอย่างมีประสิทธิภาพในการร่วมเป็นส่วนหนึ่งของ ASEAN

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับ ASEAN
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านแรงจูงใจของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับ ASEAN

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับ ASEAN ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
2. ได้ทราบถึงข้อเสนอแนะของนักศึกษาที่มีต่อการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับ ASEAN
3. ผลลัพธ์ที่ได้จากการศึกษาสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนสำหรับอาจารย์ และเป็นข้อมูลสำหรับนักศึกษาในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับ ASEAN ในปี 2558

1.4 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตดังนี้

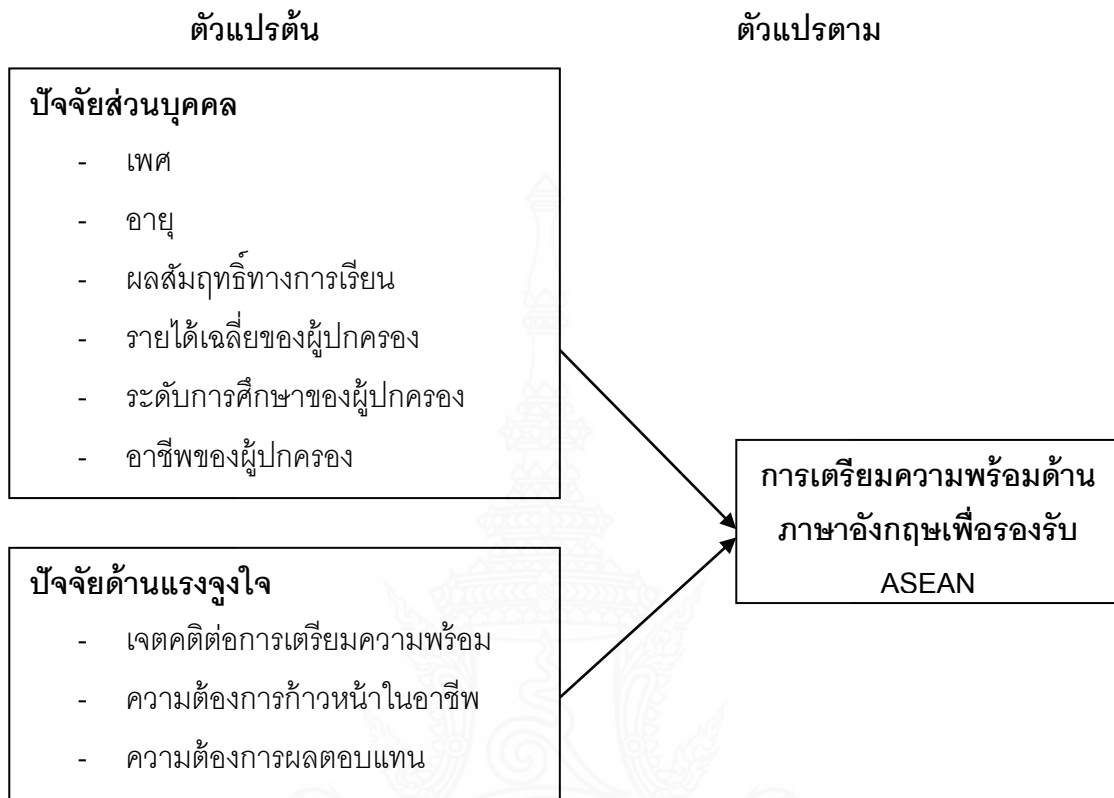
ประชากร

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 12,352 คน (ที่มา : สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน 1 มิถุนายน 2556)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 387 คน

1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.6 นิยามศัพท์

นักศึกษาระดับปริญญาตรี หมายถึง นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1, 2, 3, และ 4 ทั้ง 9 คณะ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องซึ่งประกอบด้วยแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อม
2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านแรงจูงใจ
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อม

คำว่า “พร้อม” ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ได้ให้ความหมายไว้ว่า เป็นคำวิเศษณ์ที่มีความหมายว่า ครบถ้วน ส่วนคำว่า “ความพร้อม” เป็นคำนาม ซึ่งจะมีความหมายว่า ความครบครัน หรือมีทุกอย่างครบแล้ว ดังนั้น หากจะแปลความหมายของความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่อย่างตรงไปตรงมาแล้ว ก็น่าจะมีความหมายว่า สภาพที่มีทุกอย่างอย่างครบครันที่จะไปปฏิบัติหน้าที่ได้ (อ้างถึงใน ฉัตรภรณ์ สุวรรณศิริพร, 2548, หน้า 18)

ความพร้อม หมายถึง ความสามารถทางกายและจิตใจที่จะเรียน ประกอบด้วย ความอยากเรียน มีทักษะ และมีพื้นฐานที่เหมาะสม (พัชรี สอนแก้ว, 2536 : 31) ซึ่งจากหลักทรัพยากรของบริหาร 4 ประเภท หรือ 4M อันได้แก่ บุคลากร (Man) งบประมาณ (Money) การบริหารจัดการ (Management) และตลอดจนวัสดุอุปกรณ์/เครื่องมือ (Material/Machine) ซึ่งบุคลากรนับว่ามีความสำคัญที่สุดเพราะเป็นผู้ใช้ทรัพยากรทั้ง 3 ที่กล่าวมาข้างต้นจะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว ย่อมต้องอาศัยทักษะ ความสามารถ และการมีความพร้อมของบุคลากร ซึ่งมีนักวิชาการได้กล่าวถึงความหมายและความสำคัญของความพร้อม ดังนี้

บันลือ พุกษะวัน (2533 : 34) กล่าวว่า ความพร้อมที่จะเรียนของเด็กมีองค์ประกอบ 5 ประการดังต่อไปนี้ ความพร้อมทางร่างกาย ได้แก่ สุขภาพของเด็ก การใช้สายตา การฟัง การพูด ความสัมพันธ์ทางกล้ามเนื้อ (ตากับมือ) เป็นต้น

1. ความพร้อมทางสมอง ได้แก่ ความสามารถในการลำดับเหตุการณ์ จากนิทานที่ตนได้ฟังหรือดูภาพ ลำดับภาพได้ สติปัญญาดี จำได้แม่นยำ จะพูดหรือจะสั่งอะไรก็เข้าใจง่าย เป็นต้น

2. ความพร้อมในด้านอารมณ์ ได้แก่ รู้จักควบคุมอารมณ์ สามารถทำงานเป็นหมู่ เล่นเป็นหมู่ ไม่แย่งหรือต่อสู้ของกัน ไม่ทะเลาะวิวาทกันบ่อย ๆ ไม่เข้าเหยียดกัน เป็นต้น
3. ความพร้อมในด้านจิตวิทยา ได้แก่ มีความสนใจในการอ่าน รู้จักฟังอย่างตั้งใจ ใช้ภาษาได้ดีพอสมควร เป็นต้น

วิชุดา วรรณษาจารย์พันธ์ (2540 : 26) ได้ให้ความหมายของความพร้อมว่า หมายถึง สภาพที่เตรียมพร้อมในการปฏิบัติ หรือดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ ให้สำเร็จลุล่วงไปอย่างมีประสิทธิภาพอันเป็นผลจากการเตรียมตัวไว้แล้วสำหรับกิจกรรมนั้น ๆ

ศรีสุภาภรณ์ บิณฑประสิทธิ์ (2540:69) ได้ให้ความหมายของความพร้อมว่า หมายถึง ภาวะที่บุคคลมีวุฒิภาวะทางด้านร่างกาย จิตใจและประสบการณ์การเรียนรู้ตลอดจนสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างบรรลุผลสำเร็จได้

วิกรม (อ้างถึงใน กมลรัตน์, 2540 : 15) ให้ความไว้ว่า ความพร้อม หมายถึงสภาพความพร้อม ทั้งร่างกายและจิตใจที่พร้อมจะตอบสนองสิ่งใดสิ่งหนึ่งทางด้านร่างกาย ได้แก่ วุฒิภาวะคือการเติบโตอย่างเต็มที่ของอวัยวะร่างกาย และทางด้านจิตใจ ได้แก่ ความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้า หรือพอใจที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ ได้

วิद्याพร สุวรรณเทน (2541 : 30) กล่าวว่า ความพร้อม หมายถึง การที่บุคคลมีความสนใจ มีความเต็มใจ และมีความกระตือรือร้นที่จะกระทำบางสิ่งบางอย่างให้สำเร็จลุล่วงโดยได้เตรียมการไว้ล่วงหน้า

เยาวภา เตชะคุปต์ (2542 : 61) ได้ให้ความหมายของความพร้อมว่า หมายถึง สภาพความพร้อม หรือความมีวุฒิภาวะของผู้เรียน ทั้งทางด้านร่างกาย และอวัยวะต่าง ๆ ในการเรียนรู้ และจิตใจ รวมทั้งพื้นฐานประสบการณ์เดิม สภาพความพร้อมของหู ตา ประสาท สมอง กล้ามเนื้อ ประสบการณ์เดิมที่จะเชื่อมโยงกับความรู้ หรือสิ่งใหม่ ตลอดจนความสนใจ ความเข้าใจต่อสิ่งที่เรียน ถ้าผู้เรียนเกิดมีความพร้อมตามองค์ประกอบดังกล่าว ก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้

ทวี ท่องแก้ว และ อบรม สนิทपाल อ้างถึงใน กรกร สุทาวัน (2544 : 8) ได้ให้ความหมายของความพร้อมว่า ความพร้อม คือ ลักษณะทั้งหมดในตัวบุคคลที่สามารถรวบรวมขึ้นเป็นเครื่องมือให้ใช้ในการตอบสนองสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง หรือมีการเตรียมที่จะเจริญงอกงามต่อไปหรือการที่จะก้าวหน้าต่อไป

สุชา จันทรหอม และสุรางค์ จันทรหอม อ้างถึงใน กรกร สุทาวัน (2544 : 9) ได้ให้ความหมายของความพร้อมว่า ความพร้อม หมายถึง สภาพของความเจริญเติบโตบวกกับความสนใจและความรู้อันเป็นพื้นฐานที่สูงพอที่จะช่วยให้ผู้เรียนรู้โดยสะดวก

แมคเคซันนี อ้างถึงใน เบญจมาศ วัชโรภาส (2545 : 9) ได้ให้ความหมายของความพร้อม หมายถึง ลักษณะที่ผู้กระทำมีความคล่องตัว กระตือรือร้น ความตั้งใจในการทำพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อให้กิจกรรมที่ทำนั้นบรรลุถึงผลสำเร็จ

Skinner (1965 : 305) กล่าวถึงความพร้อมว่า เป็นรากฐานและแนวโน้มของบุคคลที่ทำงานให้ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว บุคคลที่มีความพร้อมที่ดีจะทำงานด้วยความราบรื่นและประสบความสำเร็จอย่างน่าพอใจ ส่วนบุคคลที่ไม่พร้อมเปรียบเสมือนการถูกบังคับให้ทำงานที่ได้ออกมา นั้นจึงไม่ประสบความสำเร็จ

Thatcher (1970 :695) ให้ความหมายของความพร้อม หมายถึง สภาพหรือคุณภาพการเตรียมพร้อมอันเนื่องมาจากการเตรียมการ ความถนัด ความพอใจ หรือความกระตือรือร้น

Good (1973 : 28) กล่าวว่า ความพร้อมเป็นความสามารถตกลงใจ ความปรารถนา และความสามารถที่จะเข้าร่วมกิจกรรม ความพร้อมเกิดจากลักษณะทางวุฒิภาวะ ประสบการณ์ และอารมณ์ ความพร้อมจึงเป็นการพัฒนาคนให้มีความสามารถที่จะกระทำกิจกรรมต่าง ๆ

Lefrancois (1988 : 28) กล่าวว่า ความพร้อม คือ วุฒิทางกายภาพ วุฒิภาวะทางปัญญา ความรู้พื้นฐาน หรือประสบการณ์เดิม และสภาพจิตใจ

Barrow and Milburn (1990 : 259) กล่าวว่า ความพร้อม หมายถึง การที่บุคคลมีความสนใจ และเริ่มต้นที่จะกระทำบางสิ่งบางอย่าง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อม คือ สภาพจิตใจ กายวิภาค และสรีรวิทยา

สรุปได้ว่า ความพร้อม (Readiness) เป็นสภาพที่บุคคลพร้อม หรือเต็มใจที่จะปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความพร้อมจึงเป็นปัจจัยพื้นฐานประการหนึ่งที่จะทำให้บุคคลสามารถกระทำกิจการใด ๆ

ความพร้อมในการเรียนรู้ หมายถึง สภาพการณ์ที่บุคคลอยู่ในเกณฑ์หรือสภาพที่เหมาะสมกับการเรียนรู้เรื่องหนึ่งเรื่องใด เราเรียกว่าความพร้อมในการเรียนรู้หรือเป็นผู้ใหญ่พอที่จะรู้หรือทำเรื่องนั้นได้ (วิจิตร, 2540 : 179)

การเตรียมความพร้อม (Preparation) เป็นส่วนย่อยส่วนหนึ่งของการวางแผน ซึ่งมักกล่าวว่า หากมีการเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติงานใด ๆ ดี งานก็สำเร็จไปเกินครึ่งแล้ว การเตรียมความพร้อมถือได้ว่าเป็นการเตรียมการอย่างหนึ่ง ซึ่งพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน

ฉบับ พ.ศ. 2525 ให้ความหมายการเตรียมการว่า “การจัดแจงไว้ให้เรียบร้อย จัดหรือทำให้ ล่วงหน้า ซึ่งการเตรียมการเป็นการขึ้นตอนและรายละเอียดในการปฏิบัติการ วิธีการ เทคนิค อุปกรณ์ต่าง ๆ รวมถึงการนำเสนอโดยผู้ในแนวคิด (Concept) ที่ประกอบด้วย “ต้องรู้” “ความรู้” และ “ไม่รู้ก็ได้” ของการจัดการ ฉะนั้นการเตรียมความพร้อมใด ๆ ไว้แต่ต้นแล้วและนำมาปฏิบัติ จะทำให้ประสบความสำเร็จตามการวางแผนไว้

การเตรียมความพร้อม หมายถึง การดำเนินกิจกรรมของการกระทำบางสิ่งบางอย่างที่ได้ ถูกเตรียมพร้อมเพื่อให้เกิดความมั่นใจและตั้งใจในการที่จะปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ ให้สามารถสำเร็จ ลุล่วงไปได้ได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดจนคุณสมบัติหรือสภาวะของบุคคลที่พร้อมจะทำงานหรือ กระทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งอย่างมีแนวโน้มจะประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ (วิกกรม, 2547 : 2)

สรุปได้ว่า การเตรียมความพร้อม หมายถึง การที่บุคคลมีวุฒิภาวะ ทั้งร่างกายและจิตใจ พร้อมที่จะกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายได้

องค์ประกอบของความพร้อม มีองค์ประกอบ 4 ประการ ดังต่อไปนี้ (วารสาร รักวิจัย, 2535 : 54)

1. องค์ประกอบทางด้านร่างกาย เป็นพัฒนาการทางร่างกายที่เจริญออกมา ตามภาวะปกติ อันได้แก่ การมองเห็น การได้ยิน การสัมผัส การเคลื่อนไหว ต่าง ๆ
2. องค์ประกอบทางด้านอารมณ์ อันได้แก่ ความต้องการ การเรียนรู้ ความสนใจ ความอยากรู้ อยากรู้อยากเห็น และความมั่นคงทางอารมณ์
3. องค์ประกอบทางด้านสังคม อันได้แก่ ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้รับ เช่น ประสบการณ์ทางด้านสังคม ประสบการณ์ทางด้านภาษา
4. องค์ประกอบทางด้านสติปัญญา อันได้แก่ ความสามารถทางด้านความคิด ความเข้าใจ ความสามารถในการรับรู้ และการใช้ความคิดในการแก้ปัญหา อย่างมีประสิทธิภาพ

วิกกรม (2547 : 5) องค์ประกอบของความพร้อมแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

1. องค์ประกอบทางกายภาพ ได้แก่ การบรรลุวุฒิภาวะด้านร่างกายทั่วไป
2. องค์ประกอบด้านสติปัญญา ได้แก่ ความพร้อมด้านร่างกาย ความสามารถในการรับรู้ ความสามารถในการคิดอย่างมีประสิทธิภาพ

3. องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ประสบการณ์ สังคม สภาพแวดล้อมรอบตัว

4. องค์ประกอบด้านแรงจูงใจและบุคลิกภาพ ได้แก่ความมั่นคงทางอารมณ์

สามารถสรุปความหมายขององค์ประกอบความพร้อมได้ว่า การปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จลุล่วงได้นั้น จะต้องมีการเตรียมความพร้อมทางร่างกายและจิตใจเสียก่อน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ อารี พันธ์มณี (2547 : 123 – 124) ได้สรุปแนวความคิดของ Thorndike เกี่ยวกับเรื่องกฎของความพร้อม (Law of readiness) ว่าสภาพความพร้อมของผู้เรียนที่มีวุฒิภาวะทั้งร่างกาย อวัยวะต่าง ๆ ในเรเรียนรู้และจิตใจ รวมทั้งพื้นฐานจากประสบการณ์เดิม ที่เชื่อมโยงไปสู่สิ่งใหม่ หรือความรู้ใหม่ หากผู้เรียนนั้นมีความพร้อมที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งความพร้อมจำแนกได้ 3 สภาพ ได้แก่

1. เมื่อบุคคลพร้อมแล้วกระทำ ก็จะทำให้เกิดความพอใจ และเกิดการเรียนรู้
2. เมื่อบุคคลพร้อมที่จะทำแล้วไม่ได้กระทำ ก็จะทำให้ไม่เกิดความพอใจ และไม่ทำให้เกิดการเรียนรู้
3. เมื่อบุคคลไม่พร้อมที่จะทำแล้วต้องทำ ก็จะทำให้เกิดความไม่พอใจ และไม่ทำให้เกิดการเรียนรู้

ดังนั้น ภารกิจที่ผู้กระทำได้กระทำภายใต้สภาพที่มีความพร้อมย่อมกระทำได้ดีกว่าสภาพที่ไม่มีความพร้อม รวมถึงสร้างความพึงพอใจแก่ผู้กระทำอีกด้วย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเรียนรู้หรือแม้แต่การบริหารงานก็ตาม

2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านแรงจูงใจ

ความหมายของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะพบว่ามีการกล่าวถึงคำว่า คุณลักษณะหลายแนวทาง ดังต่อไปนี้ คือ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ให้ความหมายของคุณลักษณะว่า หมายถึง เครื่องหมายหรือสิ่งชี้ให้เห็นความดีหรือลักษณะประจำตัวชัดเจน

อุมาพร บุญญาวิโรจน์ อธิบายคุณลักษณะว่า ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Characteristics มีความหมายตามประมวลศัพท์บัญญัติของกรมวิชาการว่า หมายถึง “ลักษณะทางศักยภาพความรู้ หรือทักษะสำคัญซึ่งเป็นคุณลักษณะที่ดีเด่นของบุคคล

พรพรรณ สุทธานนท์ ได้ให้ความหมายคุณลักษณะว่า หมายถึงแบบอย่างพฤติกรรมหรือสิ่งที่ปรากฏให้เห็นและชี้หรือแสดงถึงความดีหรือลักษณะประจำบุคคล

กวี วงศ์พัฒน์ ได้ให้ความหมายคุณลักษณะว่า เป็นการแสดงการกระทำตามคุณสมบัติของตนเองออกมาให้เห็น

พรชัย ภาพันท์ ได้ให้ความหมายคุณลักษณะว่า หมายถึง สิ่งชี้ให้เห็นความดีหรือลักษณะประจำตัวของบุคคล

Gray, R. and Other (1997) ได้สรุปคุณสมบัติของนักบัญชีที่จำเป็นต้องมีไว้ว่า

1. เป็นผู้ที่มีความรู้ในศาสตร์ในการบริหาร เพื่อสามารถออกแบบรายงานต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับแนวทางการบริหารจัดการที่ฝ่ายบริหารกำหนดในแผนกลยุทธ์ต่าง ๆ เช่น การบริหารต้นทุนเชิงกลยุทธ์ (Strategic Cost management) ต้นทุนกิจกรรม และการบริหารกิจกรรม (Activity based Costing and Activity Based Management) ระบบการประเมินผลเชิงดุลยภาพ (Balanced Scorecard) ระบบการผลิตแบบทันเวลา (New Just in Time Production System) ทฤษฎีข้อจำกัด (theory of Constrain: TOC) การจัดการด้านคุณภาพโดยรวม (Total Quality Management: TQM) และการปรับระบบ (Reengineering) เป็นต้น
2. เป็นผู้ที่มีความสังเกตรอบคอบ นักบัญชีควรมีการสังเกตปัญหาที่เกิดขึ้น และช่วยจัดทำรายงานแสดงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อการดำเนินงานในอนาคต พร้อมทั้งเสนอแนะแนวทางที่ควรจะเป็น หรือควรดำเนินงานต่อไปในอนาคต โดยจัดทำอยู่ในรูปของรายงานที่เข้าใจง่าย และเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ
3. เป็นนักวางแผน และมองการณ์ไกล เพื่อให้องค์กรก้าวไปข้างหน้าก่อนคู่แข่ง รวมทั้งช่วยชี้แนะให้เห็นถึงแนวทางและปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นได้ และรวมถึงศึกษาหาวิธีการต่าง ๆ ในการแก้ไข หรือวางแผนแนวทางการปฏิบัติให้สอดคล้องกับแผนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในอนาคต
4. เป็นผู้รักษาความลับขององค์กร ไม่นำความลับขององค์กรไปเปิดเผยให้กับบุคคลที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการตัดสินใจดำเนินงาน
5. เป็นผู้มีความรู้รอบด้าน ทั้งด้านงานบัญชี กฎหมาย ภาษี การตลาด การผลิต จิตวิทยา และคอมพิวเตอร์ เพื่อที่จะเลือกใช้เครื่องมือต่าง ๆ ที่มีอยู่ และจะพัฒนาขึ้น โดยการผสมผสานให้เหมาะสมกับส่วนงานในองค์กร

6. เป็นผู้ทรงไว้ซึ่งจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ โดยไม่เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในผลประโยชน์ ที่จะทำให้สูญเสียความเป็นกลาง และต้องปฏิเสธผลประโยชน์ที่จะทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อน มีอิสระทางความคิด โดยปราศจากอคติในการทำงาน มีความรับผิดชอบต่อสังคมทุกระดับ นอกจากนี้ยังต้องเปิดเผยข้อมูลที่โปร่งใส ทั้งข้อมูลด้านบวกและด้านลบ โดยยึดหลักการรายงานที่สามารถตรวจสอบได้ตามหลักบรรษัทภิบาล

จากความหมายดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า คุณลักษณะอันพึงประสงค์ หมายถึง คุณลักษณะที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับบัณฑิต เป็นคุณลักษณะที่สถานประกอบการต้องการในหลาย ๆ ด้าน เพื่อให้บัณฑิตสามารถที่จะทำงานได้ตามที่ผู้ประกอบการต้องการ โดยผู้วิจัยได้เลือกมา 5 ด้าน ประกอบด้วย

1. ด้านการบัญชีและมาตรฐานการบัญชี
2. ด้านการบัญชีระหว่างประเทศ
3. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ
4. ด้านภาษา
5. ด้านคุณธรรม จริยธรรม

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นางเยาวภา ณ นคร (2541) ได้ศึกษาเรื่อง “ทัศนคติของผู้ประกอบการที่มีต่อผลการทำงานของบัณฑิตสาขาการบัญชี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้ ที่สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2534-2539” ซึ่งเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามจากหัวหน้างานโดยตรง ซึ่งใกล้ชิดกับบัณฑิตโดยแบ่งออกเป็นผู้ประกอบการภาครัฐ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 109 ราย และผู้ประกอบการภาคเอกชนจำนวน 53 ราย จากการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการมีความพึงพอใจด้านคุณธรรมจริยธรรมได้แก่ มีความซื่อสัตย์ และความสามารถในการควบคุมอารมณ์ในระดับมาก ด้านความสามารถในการทำงานได้แก่ มีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย ชยันต์ขันแข็งในการทำงาน และความสามารถในวิชาชีพในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติของผู้ประกอบการระหว่างภาครัฐ/รัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชน ด้านคุณธรรม จริยธรรม ที่แตกต่างกัน คือ การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การให้ความร่วมมือต่อผู้ร่วมงาน และความเหมาะสมในบุคลิกภาพ และการวางตัว ด้านความสามารถในการทำงาน ที่แตกต่างกันคือ ความตื่นตัวในการรับรู้วิทยาการ และเทคโนโลยีสมัยใหม่ และความสามารถในการตัดสินใจ

นันทดี วุฒิภรณ์ (2551) ได้ศึกษาเรื่อง “คุณลักษณะของนักบัญชีที่พึงประสงค์ของสถานประกอบการต้องการในจังหวัดพะเยา” ซึ่งเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามจากเจ้าของสถานประกอบการหรือ ผู้บริหารของกิจการในจังหวัดพะเยา จำนวน 281 ราย จากการศึกษาพบว่า คุณสมบัติของนักบัญชีที่ผู้ประกอบการพึงประสงค์ในด้านความรู้ความสามารถได้แก่ ด้านภาษา อารมณ์ ด้านบัญชีต้นทุนด้านระบบบัญชี และด้านการตรวจสอบในระดับมาก ด้านคุณธรรม จริยธรรม ได้แก่ มีความรับผิดชอบ และมีความซื่อสัตย์ในระดับมาก ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ ได้แก่ ปฏิบัติงานด้วยความระมัดระวัง และรอบคอบตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองโดยทั่วไป ไม่กระทำการใดๆ อันนำมาซึ่งความเสียหายเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ ไม่เปิดเผยความลับของลูกค้านะดับมาก

อนุรักษ์ ทองสุโขวงศ์ และพรสวรรค์ ทองสุโขวงศ์ (2547) ได้ศึกษาเรื่อง “คุณสมบัติ ความรู้ และความชำนาญของผู้ทำบัญชีที่ธุรกิจในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น” พบว่า ทุกประเภทธุรกิจ เช่น อุตสาหกรรม ธุรกิจพาณิชย์กรรม และธุรกิจบริการ มีความต้องการผู้ทำบัญชีที่มีคุณสมบัติทั่วไปไม่แตกต่างกัน แต่ต้องการผู้ทำบัญชีที่มีคุณสมบัติเฉพาะความรู้ และความชำนาญไม่เหมือนกันโดยธุรกิจอุตสาหกรรมเปรียบเทียบกับธุรกิจพาณิชย์กรรม มีความต้องการผู้ทำบัญชีที่มีคุณสมบัติในเรื่องของคุณธรรม ความเที่ยงธรรม และความซื่อสัตย์สุจริต ความรับผิดชอบ ทางสังคมและสาธารณชน ส่วนธุรกิจพาณิชย์กรรมเปรียบเทียบกับธุรกิจบริการ มีความต้องการผู้ทำบัญชีที่มีคุณสมบัติในเรื่องของ จิตสำนึกในการให้บริการในงาน และการรักษาความลับของธุรกิจ ส่วนธุรกิจอุตสาหกรรมเปรียบเทียบกับธุรกิจบริการ มีความต้องการผู้ทำบัญชีไม่แตกต่างกัน

ชลิมาศ วัฒนปฤดา (2550) ได้ศึกษาเรื่อง “คุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีตามความต้องการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” พบว่าผู้บริหารฝ่ายบัญชีเห็นว่าความสามารถของนักบัญชีที่มีอยู่จริงในด้านความรู้ความสามารถอย่างมืออาชีพ ทักษะความเป็นมืออาชีพ คุณค่าทางวิชาชีพ จรรยาบรรณและทัศนคติของนักบัญชีในบริษัทจดทะเบียนอยู่ในระดับกลาง และระดับสูงตามลำดับ โดยผู้บริหารเห็นว่าความสามารถนักบัญชีที่พวกเขาต้องการในด้านต่าง ๆ นั้นอยู่ในระดับสูง ระดับสูงที่สุด และจากการทดสอบสมมติฐานพบว่าผู้ทำบัญชีที่มีปัจจัยส่วนบุคคล (ยกเว้นเพศ) ที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อความต้องการความรู้ความสามารถของนักบัญชีไม่แตกต่างกันในทุกด้าน

พัสนันท์ พรตวรรษม์ (2551) ได้ศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นของผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีที่มีต่อทักษะความเป็นมืออาชีพของนักบัญชี” พบว่า CFO ของบริษัทต่าง ๆ มีความคิดเห็นต่อทักษะความเป็นนักบัญชีมืออาชีพที่องค์กรต้องการในภาพรวมของกลุ่มธุรกิจสามอันดับแรกคือ ทักษะด้านจริยธรรม ทักษะคุณลักษณะเฉพาะบุคคล และทักษะทางปัญญา เมื่อจำแนกตามกลุ่มธุรกิจพบว่ากลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค สินค้าอุตสาหกรรม และกลุ่มอื่น ๆ CFO ให้ความสำคัญต่อทักษะของนักบัญชีเหมือนภาพรวมของทุกกลุ่มธุรกิจ แต่กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง แตกต่างจากภาพรวม โดยเน้นไปทางทักษะวิชาการเชิงปฏิบัติ และหน้าทำงานมากกว่าทักษะด้านปัญญา นอกจากนี้กลุ่มธุรกิจการเงิน ทรัพยากร บริการ และเทคโนโลยี ได้ให้ความสำคัญต่อทักษะทางคุณลักษณะเฉพาะ

สำนักวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต (2548: บทคัดย่อ) “ได้ศึกษาเรื่องบทสรุปผู้บริหาร ความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการต่อการปฏิบัติงานและคุณลักษณะของบัณฑิต ปี 2548 – 2549 พบว่านายจ้าง มีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานและคุณลักษณะของบัณฑิตในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านายจ้างมีความพึงพอใจในระดับมาก เรียงลำดับดังนี้ ด้านคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ ด้านบุคลิกภาพ และมนุษยสัมพันธ์ ด้านความรู้ความสามารถพื้นฐานที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน และด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการตามลักษณะงานในสาขา

Poon Teng Fatt (1995) ได้ศึกษาเรื่อง “Ethics and the Accountant” โดยต้องการทราบถึงคุณลักษณะของนักบัญชีที่นายจ้างต้องการ ในการศึกษาใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการสำรวจกลุ่มตัวอย่างองค์กร นิสิตสาขาบัญชี และนักบัญชี จำนวนรวม 500 คน ผลการศึกษาพบว่าองค์กรนิสิตสาขาบัญชี และนักบัญชี มากกว่าครึ่งต่างก็มีความคิดเห็นที่ตรงกันว่า นักบัญชีมืออาชีพควรมีจริยธรรมและความซื่อสัตย์ในการพัฒนาตนเองและงานมากที่สุด ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าจริยธรรมมีความสำคัญต่อการเป็นนักบัญชีมืออาชีพเป็นอย่างมาก โดยนอกเหนือจากคุณลักษณะดังกล่าวพบว่าองค์กร และนิสิตสาขาบัญชี หรือนักบัญชีมีความต้องการคุณลักษณะนักบัญชีแตกต่างกัน

Penafort and Ahmad (1997) ได้ศึกษาเรื่อง “Employer’s Expectations on Today’s Accounting Profession: A Malaysian Case-Study” ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากโฆษณาประกาศรับสมัครงาน จากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นของมาเลเซีย เป็นระยะเวลา 1 ปี และได้ทำการศึกษาแยกตามประเภทธุรกิจ และแต่ละตำแหน่งงานของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี พบว่า

โดยทั่วไปผู้ว่าจ้างต้องการคนที่มีความรู้ด้านวิชาการ การใช้คอมพิวเตอร์ และมีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้อง สำหรับผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชี ผู้ว่าจ้างคิดว่าคุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดที่ผู้ว่าจ้างคาดหวังคือ การเป็นผู้นำ มีแรงจูงใจ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความเป็นอิสระ และสามารถทำงานภายใต้ความกดดัน ได้ในส่วนของทักษะในการทำงานพบว่า ผู้ว่าจ้างมีความคาดหวังต่อนักบัญชี คือ มีทักษะด้านการคิดวิเคราะห์ ทักษะในการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น และทักษะในการติดต่อสื่อสารมากที่สุด ซึ่งไม่ว่าผู้ว่าจ้างจะอยู่ในกลุ่มธุรกิจประเภทใด ก็ต่างต้องการนักบัญชีที่มีทักษะดังกล่าวไม่แตกต่างกัน

Swangnate (2004) ได้ศึกษาเรื่อง “The Level of Expectation of Listed Company's Financial and Accountant Executives toward the Characteristics of Accountant” การศึกษาใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารฝ่ายบัญชีและการเงิน ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่าผู้บริหารฝ่ายบัญชีและการเงินมีความคาดหวังต่อทักษะความเป็นมืออาชีพมากเป็นอันดับสอง รองจากด้านความคาดหวังในจริยธรรม ในด้านทักษะความเป็นมืออาชีพ ผู้บริหารฝ่ายบัญชีและการเงินมีระดับความคาดหวังในทักษะด้านบุคคลเป็นอันดับแรก ตามด้วยทักษะในการเรียนรู้งานอย่างฉลาด และทักษะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการติดต่อสื่อสาร นอกจากนี้พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีและการเงินที่มีประสบการณ์การทำงานตำแหน่งปัจจุบัน ระดับการศึกษา ขนาดธุรกิจที่แบ่งตามจำนวนพนักงานประจำที่แตกต่างกันมีความคาดหวังต่อคุณลักษณะของนักบัญชีแตกต่างกัน

Kavanagh and Drennan (2008) ได้ศึกษาเรื่อง “What skills and attributes does an accounting graduate need? Evidence from student perceptions and employee expectations” ในการศึกษาจะใช้แบบสอบถามกับนิสิตสาขาบัญชีจำนวน 3 มหาวิทยาลัยในประเทศออสเตรเลีย และใช้การสัมภาษณ์นายจ้างจำนวน 28 คน ผลสรุปได้ว่า นิสิตสาขาบัญชีเข้าใจว่า ทักษะของนักบัญชีที่นายจ้างคาดหวังคือ ทักษะในการสื่อสาร การวิเคราะห์ การเป็นมืออาชีพ และการทำงานเป็นทีม ส่วนนายจ้างนั้นคาดหวังว่านักบัญชี ควรมีความรู้ในบัญชีขั้นพื้นฐานเป็นอย่างดี และมีทักษะในการวิเคราะห์แก้ไขปัญหาได้ในโลกธุรกิจปัจจุบันอย่างแท้จริง ทั้งนี้ ทั้งนิสิตสาขาบัญชีและนายจ้างมีความคิดเห็นตรงกันว่า ความรู้และทักษะความเป็นมืออาชีพนั้นยังไม่ถูกพัฒนาในแต่ละมหาวิทยาลัยเพียงพอ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีระเบียบวิธีการศึกษา ดังต่อไปนี้

3.1 ขอบเขตการศึกษา

ขอบเขตเนื้อหา

ข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านแรงจูงใจ และการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับ ASEAN

ขอบเขตประชากร

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประจำปีการศึกษา 2556 ที่กำลังศึกษาอยู่ จำนวน 12,352 ราย

ขนาดตัวอย่างและวิธีการคัดเลือกตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาประจำปีการศึกษา 2556 ที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 387 ราย จากวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้สูตรการคำนวณขนาดตัวอย่างของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973. อ้างถึงใน ยุทธ ไทยวรรณ, 2548.) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

	เมื่อ	N	คือ	ขนาดของประชากร = 12,352 ราย
		e	คือ	ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง = 5%
		n	คือ	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
		คำนวณได้ดังนี้		

$$n = \frac{12,352}{1 + (12,352 \times 0.05^2)}$$

$$\approx 387 \text{ ราย}$$

3.2 การศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. **ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)** เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา ที่มีความสัมพันธ์กับการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับ ASEAN และเพื่อศึกษาปัจจัยด้านแรงจูงใจของนักศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษ

2. **ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)** โดยการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัย การศึกษาค้นคว้าที่เกี่ยวข้อง มีแหล่งมาจากที่ต่าง ๆ ทั้งเอกสาร การค้นคว้าผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต และจากการสัมภาษณ์หัวหน้างานบัญชีซึ่งอยู่ในสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ตำแหน่งงานของผู้ปกครอง

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านแรงจูงใจแบ่งเป็นปัจจัยด้านต่าง ๆ 3 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. เจตคติต่อการเตรียมความพร้อม
2. ความต้องการก้าวหน้าในอาชีพ
3. ความต้องการผลตอบแทน

ส่วนที่ 3 การเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับ ASEAN

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ เป็นส่วนที่ให้ทางผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ เรื่อง การเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามส่วนที่ 1 ส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 จะนำมาวิเคราะห์โดยค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean) และจะนำเสนอข้อมูลที่วิเคราะห์ในลักษณะข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของข้อมูลที่รวบรวมได้ ลักษณะของคำถามในส่วนที่ 2 จะมีการวัดระดับ โดยใช้ Likert Scale คือ ลักษณะคำถามให้เลือกตอบ ถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณสมบัติของนักบัญชีที่พึงประสงค์ของผู้ประกอบการ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด (ลิน พันธุ์พินิจ, 2547) และมีเกณฑ์ในการให้คะแนนในแต่ละระดับ ดังนี้

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณสมบัติที่พึงประสงค์

คะแนน

พึงประสงค์มากที่สุด	5
พึงประสงค์มาก	4
พึงประสงค์ปานกลาง	3
พึงประสงค์น้อย	2
พึงประสงค์น้อยที่สุด	1

ผลคะแนนที่ได้ จะนำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและแปลความหมายตามเกณฑ์ ดังนี้

การแปลความหมาย	ค่าเฉลี่ย
คุณสมบัติที่พึงประสงค์มากที่สุด	4.50 – 5.00
คุณสมบัติที่พึงประสงค์มาก	3.50 – 4.49

คุณสมบัติที่พึงประสงค์ปานกลาง	2.50 – 3.49
คุณสมบัติที่พึงประสงค์น้อย	1.50 – 2.49
คุณสมบัติที่พึงประสงค์น้อยที่สุด	1.00 – 1.49

ลักษณะของคำถามในส่วนที่ 3 ส่วนที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ จะ นำเสนอในลักษณะข้อมูลเชิงพรรณนา เพื่อนำเสนอข้อเสนอนี้ที่ได้จากผู้ตอบแบบสอบถาม

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง การเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งผลการศึกษานำเสนอเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และอาชีพของผู้ปกครอง

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านแรงจูงใจของการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ

1. เจตคติต่อการเตรียมความพร้อม
2. ความต้องการก้าวหน้าในอาชีพ
3. ความต้องการผลตอบแทน

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบปัจจัยด้านแรงจูงใจของการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีจำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	91	22.75
หญิง	309	77.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 309 คน คิดเป็นร้อยละ 77.25 และเป็นเพศชาย จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 22.75

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
≤ 18 ปี	43	10.75
19 – 20 ปี	135	33.75
21 – 22 ปี	106	26.50
22 ปีขึ้นไป	116	29.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 19 – 20 ปี จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 33.75 รองลงมาคือ อายุ 22 ปีขึ้นไป จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 29.00 อายุระหว่าง 21 – 20 ปี จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 26.50 และอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 18 ปี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.75 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 2.00	58	14.50
2.01 – 2.50	53	13.25
2.51 – 3.00	83	20.75
3.01 – 3.50	144	36.00
3.51 – 4.00	62	15.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 3.01 – 3.50 จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 รองลงมาคือ ระหว่าง 3.51 – 4.00 จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 15.50 ระหว่าง 2.51 – 3.00 ปี จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 20.75 น้อยกว่า 2.00 จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.50 และระหว่าง 2.01 – 2.50 จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.25

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง

รายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 10,000 บาท	63	15.75
10,000 – 30,000 บาท	215	53.75
30,001 – 50,000 บาท	74	18.50
สูงกว่า 50,000 บาท	48	12.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ย ระหว่าง 10,000 – 30,000 บาท จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 53.75 รองลงมาคือ ระหว่าง 30,001 – 50,000 บาท จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.50 น้อยกว่า 10,000 บาท จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.75 และ สูงกว่า 50,000 บาท จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่าหรือเทียบเท่า ป.6	42	10.50
ม.1 – ม.3	23	5.75
ม.4 – ม.6 หรือ ปวช.	36	9.00
อนุปริญญาตรี/ปวส.	74	18.50
ปริญญาตรี/เทียบเท่า	149	37.25
สูงกว่าปริญญาตรี	76	19.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับปริญญาตรี/เทียบเท่า จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 37.25 รองลงมาคือ ระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 ระดับอนุปริญญาตรี/ปวส. จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.50 ระดับ น้อยกว่าหรือเทียบเท่า ป.6 จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 ระดับม.4 –ม.6 หรือ ปวช. จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 และระดับม.1 – ม.3 จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.75

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับราชการ	129	32.25
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	86	21.50
พนักงานบริษัท	92	23.00
รับจ้างทั่วไป	43	10.75
ธุรกิจส่วนตัว	48	12.00
อื่น ๆ	2	0.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.25 รองลงมาคือ พนักงานบริษัท จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.00 พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 21.50 ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 รับจ้างทั่วไป จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.75 และระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านแรงจูงใจของการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ

1. เจตคติต่อการเตรียมความพร้อม
2. ความต้องการก้าวหน้าในอาชีพ
3. ความต้องการผลตอบแทน

ตารางที่ 7 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและระดับของปัจจัยด้านแรงจูงใจของการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ด้านเจตคติต่อการเตรียมความพร้อม

เจตคติต่อการเตรียมความพร้อม		ปัจจัยด้านแรงจูงใจ					รวม	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
1. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในอาเซียน	จำนวน ร้อยละ	144 36.00	113 28.25	111 27.75	20 5.00	12 3.00	400 100.00	3.89 มาก
2. ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เช่น การเรียนรู้เกี่ยวกับอาเซียน กฎและระเบียบต่าง ๆ วัฒนธรรม ค่านิยม ประเพณี	จำนวน ร้อยละ	181 45.25	147 36.75	61 15.25	0 0.00	11 2.75	400 100.00	4.22 มากที่สุด
3. เพิ่มขีดความสามารถของตนเอง โดยการเข้าอบรมวิชาชีพ การเข้าฟังบรรยายการเตรียมตัวเข้าสู่การเปิดเสรีอาเซียน	จำนวน ร้อยละ	95 23.75	164 41.00	107 26.75	23 5.75	11 2.75	400 100.00	3.77 มาก
4. ศึกษาพฤติกรรม การปรับตัว ในการทำงานและการอยู่ร่วมกับผู้อื่น	จำนวน ร้อยละ	82 20.50	189 47.25	114 28.50	3 0.75	12 3.00	400 100.00	3.82 มาก
5. การมีความรู้เกี่ยวกับประเทศสมาชิกอาเซียน ทำให้เข้าใจและยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม	จำนวน ร้อยละ	128 32.00	159 39.75	79 19.75	23 5.75	11 2.75	400 100.00	3.93 มาก
ค่าเฉลี่ยรวม (แปรผล)								3.93 มาก

จากตารางที่ 6 พบว่า ปัจจัยด้านแรงจูงใจของการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ด้านเจตคติต่อการเตรียมความพร้อม มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.93 ซึ่งอยู่ในระดับ มาก โดยข้อที่พบค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เช่น การเรียนรู้เกี่ยวกับอาเซียน กฎและระเบียบต่าง ๆ วัฒนธรรม ค่านิยม ประเพณี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.22 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ การมีความรู้เกี่ยวกับประเทศสมาชิกอาเซียน ทำให้เข้าใจและยอมรับความหลากหลายทาง วัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 อยู่ในระดับมาก และข้อที่พบค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ เพิ่มขีดความสามารถของตนเองโดยการเข้า

อบรมวิชาชีพ การเข้าฟังบรรยายการเตรียมตัวเข้าสู่การเปิดเสรีอาเซียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 8 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและระดับของปัจจัยด้านแรงจูงใจของการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ด้านความต้องการก้าวหน้าในอาชีพ

ความต้องการ ก้าวหน้าในอาชีพ		ปัจจัยด้านแรงจูงใจ						ค่าเฉลี่ย (แปรผล)
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	รวม	
1. การมีประชาคมอาเซียน ทำให้มีโอกาส ประกอบ อาชีพในประเทศสมาชิก อาเซียนได้ ง่ายขึ้น	จำนวน	153	129	59	37	22	400	3.89
	ร้อยละ	38.25	32.25	14.75	9.25	5.50	100.00	มาก
2. ท่านมองเห็นเส้นทาง ความก้าวหน้าในสายอาชีพ ของท่านมีความชัดเจน	จำนวน	135	171	38	42	14	400	3.92
	ร้อยละ	33.75	42.75	9.50	10.50	3.50	100.00	มาก
3. ท่านได้รับการพัฒนา สมรรถนะเพื่อเตรียมความ พร้อมในการก้าวไปสู่ตำแหน่ง ที่สูงขึ้น	จำนวน	185	126	56	19	14	400	4.12
	ร้อยละ	46.25	31.50	14.00	4.75	3.50	100.00	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม (แปรผล)								3.98 มาก

จากตารางที่ 8 พบว่า ปัจจัยด้านแรงจูงใจของการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ด้านความต้องการก้าวหน้าในอาชีพ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.98 ซึ่งอยู่ในระดับ มาก โดยข้อที่พบค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ท่านได้รับการพัฒนาสมรรถนะเพื่อเตรียมความพร้อมในการก้าวไปสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ท่านมองเห็นเส้นทางความก้าวหน้าในสายอาชีพของท่านมีความชัดเจน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 อยู่ในระดับ มาก และข้อที่พบค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การมีประชาคมอาเซียน ทำให้มีโอกาส ประกอบอาชีพในประเทศสมาชิกอาเซียนได้ ง่ายขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

ตารางที่ 9 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและระดับของปัจจัยด้านแรงจูงใจของการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ด้านความต้องการผลตอบแทน

ความต้องการผลตอบแทน		ปัจจัยด้านแรงจูงใจ						ค่าเฉลี่ย (แปรผล)
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	รวม	
1. การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนทำให้ ประเทศสมาชิก ดำรงชีวิตด้วยความสุข มั่นคง และมั่งคั่ง	จำนวน ร้อยละ	135 33.75	154 38.50	83 20.75	27 6.75	1 0.25	400 100.00	3.99 มาก
2. การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนทำให้ระบบเศรษฐกิจในระยะยาวดีขึ้น	จำนวน ร้อยละ	169 42.25	172 43.00	44 11.00	4 1.00	11 2.75	400 100.00	4.21 มากที่สุด
3. ประเทศไทยมีความทัดเทียมกับประเทศสมาชิกในด้านคุณภาพ	จำนวน ร้อยละ	145 36.25	160 40.00	68 17.00	15 3.75	12 3.00	400 100.00	4.03 มาก
4. การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนทำให้มีรายได้หรือค่าตอบแทนสูงขึ้น	จำนวน ร้อยละ	166 41.50	190 47.50	33 8.25	0 0.00	11 2.75	400 100.00	4.25 มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม (แปรผล)								4.12 มาก

จากตารางที่ 9 พบว่า ปัจจัยด้านแรงจูงใจของการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ด้านความต้องการผลตอบแทน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.12 อยู่ในระดับ มาก โดยข้อที่พบค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนทำให้มีรายได้หรือค่าตอบแทนสูงขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนทำให้ระบบเศรษฐกิจในระยะยาวดีขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 อยู่ในระดับมากที่สุด และข้อที่พบค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนทำให้ ประเทศสมาชิกดำรงชีวิตด้วยความสุข มั่นคง และมั่งคั่ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละของการเตรียมความพร้อมทางด้านภาษาต่างประเทศ

การเตรียมความพร้อมทางด้านภาษาต่างประเทศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เดินทางไปฝึกภาษาที่ต่างประเทศ	2	0.50
2. ลงเรียนภาษาต่างประเทศกับสถาบันภาษา	198	49.50
3. เรียนในหลักสูตรที่ใช้ภาษาต่างประเทศในการเรียนการสอน	19	4.75
4. ทำงานที่ได้ใช้ภาษาต่างประเทศ	5	1.25
5. ชมภาพยนตร์ภาษาต่างประเทศ	45	11.25
6. ฟังเพลงภาษาต่างประเทศ	56	14.00
7. อ่านหนังสือนอกเวลาภาษาต่างประเทศ	16	4.00
8. เปิดเว็บไซต์ที่ใช้ภาษาต่างประเทศ	42	10.50
9. สนทนากับเพื่อนชาวต่างชาติ	11	2.75
10. อื่น ๆ	6	1.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 10 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการเตรียมความพร้อมทางด้านภาษาต่างประเทศ โดยลงเรียนภาษาต่างประเทศกับสถาบันภาษามากที่สุด จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 49.50 รองลงมาคือ ฟังเพลงภาษาต่างประเทศ จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.00 ชมภาพยนตร์ภาษาต่างประเทศ จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.25 เปิดเว็บไซต์ที่ใช้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 และน้อยที่สุดคือ เดินทางไปฝึกภาษาที่ต่างประเทศ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนภาษาต่างประเทศที่เรียน

จำนวนภาษาต่างประเทศที่เรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. 1 ภาษา	295	73.75
2. 2 ภาษา	82	20.50
3. 3 ภาษา	15	3.75
4. 4 ภาษา	8	2.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 11 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีจำนวนภาษาต่างประเทศที่เรียนมากที่สุด 1 ภาษา จำนวน 295 คน คิดเป็นร้อยละ 73.75 รองลงมาคือ 2 ภาษา จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50 3 ภาษา จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.75 และน้อยที่สุดคือ 4 ภาษา จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละของภาษาต่างประเทศที่เคยเรียน

ภาษาต่างประเทศที่เคยเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ภาษาอังกฤษ	322	73.35
2. ภาษาจีน	102	23.23
3. ภาษาอื่น ๆ	15	3.42
รวม	439*	100.00

* เนื่องจากตอบได้หลายคำตอบ จึงมีค่ามากกว่า 400

จากตารางที่ 12 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีภาษาต่างประเทศที่เคยเรียนมากที่สุด คือ ภาษาอังกฤษ จำนวน 322 คน คิดเป็นร้อยละ 73.35 รองลงมาคือ ภาษาจีน จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 23.23 และน้อยที่สุดคือ ภาษาอื่น ๆ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.42

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและร้อยละของภาษาต่างประเทศที่ท่านให้ความสำคัญมากที่สุด

ภาษาต่างประเทศที่ท่านให้ความสำคัญมากที่สุด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ภาษาอังกฤษ	345	86.25
2. ภาษาจีน	34	8.50
3. ภาษาอื่น ๆ	21	5.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 13 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีภาษาต่างประเทศที่ท่านให้ความสำคัญมากที่สุด คือ ภาษาอังกฤษ จำนวน 345 คน คิดเป็นร้อยละ 86.25 รองลงมาคือ ภาษาจีน จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.50 และน้อยที่สุดคือ ภาษาอื่น ๆ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.25

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนและร้อยละของลักษณะการเรียนภาษาต่างประเทศ

ลักษณะการเรียนภาษาต่างประเทศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เรียนแบบเดี่ยว	84	21.00
2. เรียนเป็นกลุ่มขนาดเล็ก ไม่เกิน 10 คน	218	54.50
3. เรียนเป็นกลุ่มขนาดใหญ่ มากกว่า 10 คน	98	24.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 14 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีลักษณะการเรียนภาษาต่างประเทศ มากที่สุด คือ เรียนเป็นกลุ่มขนาดเล็ก ไม่เกิน 10 คน จำนวน 218 คน คิดเป็นร้อยละ 54.50 รองลงมาคือ เรียนเป็นกลุ่มขนาดใหญ่ จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.50 และน้อยที่สุดคือ เรียนแบบเดี่ยว จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.00

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนและร้อยละของการเลือกทักษะในการเรียนภาษาต่างประเทศ

ทักษะในการเรียนภาษาต่างประเทศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. การฟัง	328	45.68
2. การพูด	212	29.53
3. การอ่าน	132	18.38
4. การเขียน	46	6.41
รวม	718*	100.00

* เนื่องจากตอบได้หลายคำตอบ จึงมีค่ามากกว่า 400

จากตารางที่ 15 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เลือกทักษะในการเรียนภาษาต่างประเทศ มากที่สุด คือ การฟัง จำนวน 328 คน คิดเป็นร้อยละ 45.68 รองลงมาคือ การพูด จำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 29.53 การอ่าน จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 18.38 และน้อยที่สุดคือ การเขียน จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 6.41

ตารางที่ 16 แสดงจำนวนและร้อยละของการทดสอบวัดระดับความรู้ทางภาษา

การทดสอบวัดระดับความรู้ทางภาษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เคย	126	31.50
2. ไม่เคย	274	68.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 16 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยมีการทดสอบวัดระดับความรู้ทางภาษา เป็นจำนวน 274 คน คิดเป็นร้อยละ 68.50 และเคยมีการทดสอบวัดระดับความรู้ทางภาษา จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 31.50

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบปัจจัยด้านแรงจูงใจของการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีจำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 18 แสดงค่าเฉลี่ย และปัจจัยด้านแรงจูงใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อปัจจัยด้านแรงจูงใจของการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำแนกตามเพศ

ปัจจัยด้านแรงจูงใจ	เพศ		
	ชาย	หญิง	รวม
	(91)	(309)	(400)
	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)
1. เจตคติต่อการเตรียมความพร้อม	4.34 (มากที่สุด)	3.81 (มาก)	3.93 (มาก)
2. ความต้องการก้าวหน้าในอาชีพ	4.18 (มาก)	3.92 (มาก)	3.98 (มาก)
3. ความต้องการผลตอบแทน	4.36 (มากที่สุด)	4.05 (มาก)	4.12 (มาก)
รวม	4.29 (มากที่สุด)	3.93 (มาก)	4.01 (มาก)

จากตารางที่ 18 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่ มีปัจจัยด้านแรงจูงใจที่มีต่อปัจจัยด้านแรงจูงใจของการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 โดยนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เป็นเพศชายมีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 4.29 อยู่ในระดับมากที่สุด และนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เป็นเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 3.93 อยู่ในระดับมาก ซึ่งปัจจัยด้านแรงจูงใจข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความต้องการผลตอบแทน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 19 แสดงค่าเฉลี่ย และปัจจัยด้านแรงจูงใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อปัจจัยด้านแรงจูงใจของการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ด้านเจตคติต่อการเตรียมความพร้อม จำแนกตามเพศ

ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ด้านเจตคติต่อการเตรียมความพร้อม	เพศ		
	ชาย (91)	หญิง (309)	รวม (400)
	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)
1. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในอาเซียน	4.54 (มากที่สุด)	3.70 (มาก)	3.89 (มาก)
2. ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เช่น การเรียนรู้เกี่ยวกับอาเซียน กฎและระเบียบต่าง ๆ วัฒนธรรม ค่านิยม ประเพณี	4.90 (มากที่สุด)	4.02 (มาก)	4.22 (มากที่สุด)
3. เพิ่มขีดความสามารถของตนเองโดยการเข้าอบรมวิชาชีพ การเข้าฟังบรรยายการเตรียมตัวเข้าสู่การเปิดเสรีอาเซียน	4.47 (มากที่สุด)	3.57 (มาก)	3.77 (มาก)
4. ศึกษาพฤติกรรม การปรับตัว ในการทำงานและการอยู่ร่วมกับผู้อื่น	4.56 (มากที่สุด)	3.60 (มาก)	3.82 (มาก)
5. การมีความรู้เกี่ยวกับประเทศสมาชิกอาเซียน ทำให้เข้าใจและยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม	4.78 (มากที่สุด)	3.67 (มาก)	3.93 (มาก)
รวม	4.54 (มากที่สุด)	3.81 (มาก)	3.97 (มาก)

จากตารางที่ 19 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่ มีปัจจัยด้านแรงจูงใจในด้านเจตคติต่อการเตรียมความพร้อม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 โดยนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เป็นเพศชายมีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจในด้านเจตคติต่อการเตรียมความพร้อมเท่ากับ 4.54 อยู่ในระดับมากที่สุด และนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เป็นเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจในด้านเจตคติต่อการเตรียมความพร้อม เท่ากับ 3.81 อยู่ในระดับมาก ซึ่งระดับความพึงพอใจข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เช่น การเรียนรู้เกี่ยวกับอาเซียน กฎและระเบียบต่าง ๆ วัฒนธรรม ค่านิยม ประเพณี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 20 แสดงค่าเฉลี่ย และปัจจัยด้านแรงจูงใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อปัจจัยด้านแรงจูงใจของการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ด้านความต้องการก้าวหน้าในอาชีพ จำแนกตามเพศ

ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ด้านความต้องการก้าวหน้าในอาชีพ	เพศ		
	ชาย	หญิง	รวม
	(91)	(309)	(400)
	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)
1. การมีประชาคมอาเซียน ทำให้มีโอกาสประกอบอาชีพในประเทศสมาชิกอาเซียนได้ง่ายขึ้น	3.99 (มาก)	3.86 (มาก)	3.89 (มาก)
2. ท่านมองเห็นเส้นทางความก้าวหน้าในสายอาชีพของท่านมีความชัดเจน	4.04 (มาก)	3.88 (ปานกลาง)	3.92 (มาก)
3. ท่านได้รับการพัฒนาสมรรถนะเพื่อเตรียมความพร้อมในการก้าวไปสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้น	4.19 (มาก)	4.10 (มาก)	4.12 (มาก)
รวม	4.07 (มาก)	3.95 (มาก)	3.98 (มาก)

จากตารางที่ 20 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่ มีปัจจัยด้านแรงจูงใจในด้านความต้องการก้าวหน้าในอาชีพ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 โดยนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เป็นเพศชายมีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจในด้านความต้องการก้าวหน้าในอาชีพเท่ากับ 4.07 อยู่ในระดับมาก และนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เป็นเพศหญิง มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจในด้านความต้องการก้าวหน้าในอาชีพ เท่ากับ 3.95 อยู่ในระดับมาก ซึ่งระดับความพึงพอใจข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านได้รับการพัฒนาสมรรถนะเพื่อเตรียมความพร้อมในการก้าวไปสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 21 แสดงค่าเฉลี่ย และปัจจัยด้านแรงจูงใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อปัจจัยด้านแรงจูงใจของการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ด้านความต้องการผลตอบแทน จำแนกตามเพศ

ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ด้านความต้องการผลตอบแทน	เพศ		
	ชาย (91)	หญิง (309)	รวม (400)
	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)
1. การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนทำให้ประเทศสมาชิกดำรงชีวิตด้วยความสุข มั่นคง และมั่งคั่ง	4.55 (มากที่สุด)	3.82 (มาก)	3.99 (มาก)
2. การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนทำให้ระบบเศรษฐกิจใน ระยะเวลาดีขึ้น	4.66 (มากที่สุด)	4.08 (มาก)	4.21 (มากที่สุด)
3. ประเทศไทยมีความทัดเทียมกับประเทศสมาชิกในด้านคุณภาพ	4.54 (มากที่สุด)	3.88 (มาก)	4.03 (มาก)
4. การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนทำให้มีรายได้หรือค่าตอบแทนสูงขึ้น	4.70 (มากที่สุด)	4.12 (มาก)	4.25 (มากที่สุด)
รวม	4.61 (มากที่สุด)	3.98 (มาก)	4.12 (มาก)

จากตารางที่ 21 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่ มีปัจจัยด้านแรงจูงใจในด้านการต้องการผลตอบแทน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 โดยนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เป็นเพศชายมีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจในด้านการต้องการผลตอบแทน เท่ากับ 4.61 อยู่ในระดับมากที่สุด และนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เป็นเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจในด้านการต้องการผลตอบแทน เท่ากับ 3.98 อยู่ในระดับมาก ซึ่งระดับความพึงพอใจข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนทำให้มีรายได้หรือค่าตอบแทนสูงขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 22 แสดงค่าเฉลี่ย และปัจจัยด้านแรงจูงใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อปัจจัยด้านแรงจูงใจของการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำแนกตามอายุ

ปัจจัยด้านแรงจูงใจ	อายุ				
	≤ 18 ปี	19 – 20 ปี	21 – 22 ปี	22 ปีขึ้นไป	รวม
	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)
1. ด้านเจตคติต่อการเตรียมความพร้อม	3.02 (ปานกลาง)	4.02 (มาก)	4.04 (มาก)	4.03 (มาก)	3.93 (มาก)
2. ด้านความต้องการก้าวหน้าในอาชีพ	4.46 (มากที่สุด)	4.12 (มาก)	3.98 (มาก)	3.64 (มาก)	3.98 (ปานกลาง)
3. ด้านความต้องการผลตอบแทน	3.59 (มาก)	4.25 (มากที่สุด)	4.29 (มากที่สุด)	4.01 (มาก)	4.12 (มาก)
รวม	3.69 (มาก)	4.13 (มาก)	4.10 (มาก)	3.89 (มาก)	4.01 (มาก)

จากตารางที่ 22 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่ มีปัจจัยด้านแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 โดยนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีอายุน้อยกว่า 18 ปี มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 3.37 อยู่ในระดับปานกลาง ที่มีอายุระหว่าง 19 – 20 ปี มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 3.87 อยู่ในระดับมาก ที่มีอายุระหว่าง 21 – 22 ปี มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 3.96 อยู่ในระดับมาก และนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีอายุตั้งแต่ 22 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 3.89 อยู่ในระดับมาก ซึ่งปัจจัยด้านแรงจูงใจด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความต้องการผลตอบแทนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 23 แสดงค่าเฉลี่ย และปัจจัยด้านแรงจูงใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อปัจจัยด้านแรงจูงใจของการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ด้านเจตคติต่อการเตรียมความพร้อม จำแนกตามอายุ

ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ด้านเจตคติต่อการเตรียมความพร้อม	อายุ				
	25 – 30 ปี	31 – 40 ปี	41 – 50 ปี	50 ปีขึ้นไป	รวม
	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)
1. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในอาเซียน	3.51 (มาก)	3.99 (มาก)	3.91 (มาก)	3.91 (มาก)	3.89 (มาก)
2. ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เช่น การเรียนรู้เกี่ยวกับอาเซียน กฎและระเบียบต่าง ๆ วัฒนธรรม ค่านิยม ประเพณี	3.63 (มาก)	4.36 (มากที่สุด)	4.42 (มากที่สุด)	4.08 (มาก)	4.22 (มากที่สุด)
3. เพิ่มขีดความสามารถของตนเองโดยการเข้าอบรมวิชาชีพ การเข้าฟังบรรยาย การเตรียมตัวเข้าสู่การเปิดเสรีอาเซียน	3.14 (ปานกลาง)	3.85 (มาก)	3.92 (มาก)	3.78 (มาก)	3.77 (มาก)
4. ศึกษาพฤติกรรม การปรับตัว ในการทำงาน และการอยู่ร่วมกับผู้อื่น	3.70 (มาก)	3.95 (มาก)	3.67 (มาก)	3.84 (มาก)	3.82 (มาก)
5. การมีความรู้เกี่ยวกับประเทศสมาชิกอาเซียน ทำให้เข้าใจและยอมรับความหลากหลายทาง วัฒนธรรม	3.44 (มาก)	3.94 (มาก)	4.03 (มาก)	3.99 (มาก)	3.93 (มาก)
รวม	3.48 (มาก)	4.02 (มาก)	3.99 (มาก)	3.92 (มาก)	3.93 (มาก)

จากตารางที่ 23 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่ มีปัจจัยด้านแรงจูงใจในด้านเจตคติต่อการเตรียมความพร้อม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 โดยนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีอายุน้อยกว่า 18 ปี มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 3.48 อยู่ในระดับปานกลาง ที่มีอายุระหว่าง 19 – 20 ปี มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 4.02 อยู่ในระดับมาก ที่มีอายุระหว่าง 21 – 22 ปี มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 3.99 อยู่ในระดับมาก และนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีอายุตั้งแต่ 22 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 3.92

อยู่ในระดับมาก ซึ่งปัจจัยด้านแรงจูงใจด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เช่น การเรียนรู้เกี่ยวกับอาเซียน กฎและระเบียบต่าง ๆ วัฒนธรรม ค่านิยม ประเพณี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 24 แสดงค่าเฉลี่ย และปัจจัยด้านแรงจูงใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อปัจจัยด้านแรงจูงใจของการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ด้านความต้องการก้าวหน้าในอาชีพ จำแนกตามอายุ

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านความต้องการก้าวหน้าใน อาชีพ	อายุ				
	≤ 18 ปี	19 – 20 ปี	21 – 22 ปี	22 ปีขึ้นไป	รวม
	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)
1. การมีประชาคมอาเซียน ทำให้มี โอกาส ประกอบอาชีพในประเทศ สมาชิกอาเซียนได้ เพิ่มขึ้น	4.33 (มากที่สุด)	3.63 (มาก)	4.01 (มาก)	3.92 (มาก)	3.89 (มาก)
2. ท่านมองเห็นเส้นทางความก้าวหน้า ในสายอาชีพของท่านมีความชัดเจน	4.16 (มาก)	3.95 (มาก)	4.06 (มาก)	3.67 (มาก)	3.92 (มาก)
3. ท่านได้รับการพัฒนาสมรรถนะเพื่อ เตรียมความพร้อมในการก้าวไปสู่ ตำแหน่งที่สูงขึ้น	4.12 (มาก)	4.17 (มาก)	3.98 (มาก)	4.19 (มาก)	4.12 (มาก)
รวม	4.20 (มาก)	3.92 (มาก)	4.02 (มาก)	3.93 (มาก)	3.98 (มาก)

จากตารางที่ 24 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่ มีปัจจัยด้านแรงจูงใจในด้านความต้องการก้าวหน้าในอาชีพ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 โดยนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีอายุน้อยกว่า 18 ปี มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 4.20 อยู่ในระดับมาก ที่มีอายุระหว่าง 19 – 20 ปี มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 3.92 อยู่ในระดับมาก ที่มีอายุระหว่าง 21 – 22 ปี มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 4.02 อยู่ในระดับมาก และนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีอายุตั้งแต่ 22 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 3.93 อยู่ใน

ระดับมาก ซึ่งปัจจัยด้านแรงจูงใจด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านได้รับการพัฒนาสมรรถนะเพื่อเตรียมความพร้อมในการก้าวไปสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 25 แสดงค่าเฉลี่ย และปัจจัยด้านแรงจูงใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อปัจจัยด้านแรงจูงใจของการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ด้านความต้องการผลตอบแทน จำแนกตามอายุ

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านความต้องการผลตอบแทน	อายุ				
	≤ 18 ปี	19 – 20 ปี	21 – 22 ปี	22 ปีขึ้นไป	รวม
	43	135	106	116	400
	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)
1. การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน ทำให้ ประเทศสมาชิกดำรงชีวิตด้วยความสุข มั่นคง และมั่งคั่ง	4.14 (มาก)	4.09 (มาก)	4.00 (มาก)	3.80 (มาก)	3.99 (มาก)
2. การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน ทำให้ระบบเศรษฐกิจใน ระยะเวลา ดีขึ้น	4.09 (มาก)	4.36 (มากที่สุด)	4.41 (มากที่สุด)	3.91 (มาก)	4.21 (มากที่สุด)
3. ประเทศไทยมีความทัดเทียมกับ ประเทศสมาชิกในด้านคุณภาพ	3.88 (มาก)	4.01 (มาก)	4.25 (มากที่สุด)	3.89 (มาก)	4.03 (มาก)
4. การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน ทำให้มีรายได้หรือค่าตอบแทนสูงขึ้น	4.37 (มากที่สุด)	4.36 (มากที่สุด)	4.41 (มากที่สุด)	3.94 (มาก)	4.25 (มากที่สุด)
รวม	4.12 (มาก)	4.21 (มากที่สุด)	4.27 (มากที่สุด)	3.89 (มาก)	4.12 (มาก)

จากตารางที่ 25 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่ มีปัจจัยด้านแรงจูงใจในด้านความต้องการผลตอบแทน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 โดยนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีอายุน้อยกว่า 18 ปี มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 4.12 อยู่ในระดับมาก ที่มีอายุระหว่าง 19 – 20 ปี มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 4.21 อยู่ในระดับมากที่สุด ที่มีอายุระหว่าง 21 – 22 ปี มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 4.27 อยู่ในระดับมากที่สุด และนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีอายุตั้งแต่ 22 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 3.89

อยู่ในระดับมาก ซึ่งปัจจัยด้านแรงจูงใจด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนทำให้มีรายได้หรือค่าตอบแทนสูงขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 26 แสดงค่าเฉลี่ย และปัจจัยด้านแรงจูงใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อปัจจัยด้านแรงจูงใจของการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ปัจจัยด้านแรงจูงใจ	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
	≤ 2.00	2.01-2.50	2.51-3.00	3.01-3.50	3.51-4.00	รวม
	58	53	83	144	62	400
	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)
1. ด้านเจตคติต่อการเตรียมความพร้อม	3.64 (มาก)	4.00 (มาก)	3.81 (มาก)	4.07 (มาก)	3.97 (มาก)	3.93 (มาก)
2. ด้านความต้องการก้าวหน้าในอาชีพ	3.88 (มาก)	3.68 (มาก)	4.26 (มากที่สุด)	3.83 (มาก)	4.02 (มาก)	3.98 (มาก)
3. ด้านความต้องการผลตอบแทน	3.72 (มาก)	4.18 (มาก)	4.27 (มากที่สุด)	4.15 (มาก)	4.17 (มาก)	4.12 (มาก)
รวม	3.92 (มาก)	3.95 (มาก)	4.11 (มาก)	4.02 (มาก)	4.05 (มาก)	4.01 (มาก)

จากตารางที่ 26 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่ มีปัจจัยด้านแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 โดยนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 2.00 มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 3.92 อยู่ในระดับมาก 2.01 – 2.50 มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 3.95 อยู่ในระดับมาก 2.51 – 3.00 มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 4.11 อยู่ในระดับมาก 3.01 – 3.50 มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 4.02 อยู่ในระดับมาก และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.51 – 4.00 มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 4.01 อยู่ในระดับมาก ซึ่งปัจจัยด้านแรงจูงใจด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความต้องการผลตอบแทน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 27 แสดงค่าเฉลี่ย และปัจจัยด้านแรงจูงใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อ ปัจจัยด้านแรงจูงใจของการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคม อาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ด้านเจตคติต่อการเตรียมความพร้อม จำแนก ตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ด้านเจตคติต่อการเตรียม ความพร้อม	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
	≤ 2.00	2.01-2.50	2.51-3.00	3.01-3.50	3.51-4.00	รวม
	58	53	83	144	62	400
	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)
1. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในอาเซียน	4.11 (มาก)	4.12 (มาก)	4.08 (มาก)	3.57 (มาก)	3.98 (มาก)	3.89 (มาก)
2. ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เช่น การเรียนรู้อื่นๆเกี่ยวกับ อาเซียน กฎและระเบียบต่าง ๆ วัฒนธรรม ค่านิยม ประเพณี	4.18 (มาก)	3.93 (มาก)	4.42 (มากที่สุด)	4.19 (มาก)	4.30 (มากที่สุด)	4.22 (มากที่สุด)
3. เพิ่มขีดความสามารถของ ตนเองโดยการเข้าอบรม วิชาชีพ การเข้าฟังบรรยายการ เตรียมตัวเข้าสู่การเปิดเสรี อาเซียน	3.88 (มาก)	3.64 (มาก)	3.85 (มาก)	3.72 (มาก)	3.78 (มาก)	3.77 (มาก)
4. ศึกษาพฤติกรรม การปรับตัว ในการทำงานและการอยู่ร่วมกับ ผู้อื่น	3.68 (มาก)	3.95 (มาก)	3.74 (มาก)	3.90 (มาก)	3.76 (มาก)	3.82 (มาก)
5. การมีความรู้เกี่ยวกับ ประเทศสมาชิกอาเซียน ทำให้ เข้าใจและยอมรับความ หลากหลายทาง วัฒนธรรม	3.84 (มาก)	3.81 (มาก)	3.85 (มาก)	3.99 (มาก)	4.08 (มาก)	3.93 (มาก)
รวม	3.94 (มาก)	3.89 (มาก)	3.99 (มาก)	3.87 (มาก)	3.98 (มาก)	3.93 (มาก)

จากตารางที่ 27 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่ มีปัจจัยด้านแรงจูงใจอยู่ใน ระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 โดยนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อย

กว่าหรือเท่ากับ 2.00 มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 3.94 อยู่ในระดับมาก 2.01 – 2.50 มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 3.89 อยู่ในระดับมาก 2.51 – 3.00 มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 3.99 อยู่ในระดับมาก 3.01 – 3.50 มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 3.87 อยู่ในระดับมาก และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.51 – 4.00 มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 3.98 อยู่ในระดับมาก ซึ่งปัจจัยด้านแรงจูงใจด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เช่น การเรียนรู้เกี่ยวกับอาเซียน กฎและระเบียบต่าง ๆ วัฒนธรรม ค่านิยม ประเพณี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.22 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 28 แสดงค่าเฉลี่ย และปัจจัยด้านแรงจูงใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อปัจจัยด้านแรงจูงใจของการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ด้านความต้องการก้าวหน้า จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ด้านความต้องการก้าวหน้า ในอาชีพ	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
	≤ 2.00	2.01–2.50	2.51-3.00	3.01-3.50	3.51-4.00	รวม
	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)
1. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในอาเซียน	3.61 (มาก)	3.73 (มาก)	3.82 (มาก)	4.05 (มาก)	4.01 (มาก)	3.89 (มาก)
2. ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เช่น การเรียนรู้เกี่ยวกับ อาเซียน กฎและระเบียบต่าง ๆ วัฒนธรรม ค่านิยม ประเพณี	4.20 (มาก)	3.72 (มาก)	4.01 (มาก)	3.98 (มาก)	3.57 (มาก)	3.92 (มาก)
3. เพิ่มขีดความสามารถของ ตนเองโดยการเข้าอบรม วิชาชีพ การเข้าฟังบรรยายการ เตรียมตัวเข้าสู่การเปิดเสรี อาเซียน	4.18 (มาก)	3.99 (มาก)	4.05 (มาก)	4.16 (มาก)	4.18 (มาก)	4.12 (มาก)
รวม	4.00 (มาก)	3.81 (มาก)	3.96 (มาก)	4.06 (มาก)	3.92 (มาก)	3.98 (มาก)

จากตารางที่ 28 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่ มีปัจจัยด้านแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 โดยนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 2.00 มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 4.00 อยู่ในระดับมาก 2.01 – 2.50 มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 3.81 อยู่ในระดับมาก 2.51 – 3.00 มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 3.96 อยู่ในระดับมาก 3.01 – 3.50 มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 4.06 อยู่ในระดับมาก และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.51 – 4.00 มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 3.92 อยู่ในระดับมาก ซึ่งปัจจัยด้านแรงจูงใจด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เพิ่มขีดความสามารถของตนเองโดยการเข้าอบรมวิชาชีพ การเข้าฟังบรรยายการเตรียมตัวเข้าสู่การเปิดเสรีอาเซียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 29 แสดงค่าเฉลี่ย และปัจจัยด้านแรงจูงใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อ ปัจจัยด้านแรงจูงใจของการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคม อาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ด้านความต้องการผลตอบแทน จำแนกตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ด้านความต้องการ ผลตอบแทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
	≤ 2.00	2.01-2.50	2.51-3.00	3.01-3.50	3.51-4.00	รวม
	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)
1. การรวมตัวเป็นประชาคม อาเซียนทำให้ ประเทศสมาชิก ดำรงชีวิตด้วยความสุข มั่นคง และมั่งคั่ง	4.09 (มาก)	4.36 (มากที่สุด)	4.04 (มาก)	3.80 (มาก)	3.95 (มาก)	3.99 (มาก)
2. การรวมตัวเป็นประชาคม อาเซียนทำให้ระบบเศรษฐกิจ ใน ระยะเวลาดีขึ้น	3.93 (มาก)	4.29 (มากที่สุด)	4.28 (มากที่สุด)	4.28 (มากที่สุด)	4.14 (มาก)	4.21 (มากที่สุด)
3. ประเทศไทยมีความทัดเทียม กับประเทศสมาชิกในด้าน คุณภาพ	4.15 (มาก)	4.17 (มาก)	4.21 (มากที่สุด)	3.83 (มาก)	4.02 (มาก)	4.03 (มาก)
4. การรวมตัวเป็นประชาคม อาเซียนทำให้มีรายได้หรือ ค่าตอบแทนสูงขึ้น	4.10 (มาก)	4.50 (มากที่สุด)	4.28 (มากที่สุด)	4.23 (มากที่สุด)	4.18 (มาก)	4.25 (มากที่สุด)
รวม	4.07 (มาก)	4.33 (มากที่สุด)	4.20 (มาก)	4.04 (มาก)	4.07 (มาก)	4.12 (มาก)

จากตารางที่ 29 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่ มีปัจจัยด้านแรงจูงใจอยู่ใน ระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 โดยนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อย กว่าหรือเท่ากับ 2.00 มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 4.07 อยู่ในระดับมาก 2.01 – 2.50 มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 4.33 อยู่ในระดับมาก 2.51 – 3.00 มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้าน แรงจูงใจ เท่ากับ 4.20 อยู่ในระดับมาก 3.01 – 3.50 มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 4.04 อยู่ในระดับมาก และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.51 – 4.00 มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ

4.07 อยู่ในระดับมาก ซึ่งปัจจัยด้านแรงจูงใจด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนทำให้มีรายได้หรือค่าตอบแทนสูงขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 30 แสดงค่าเฉลี่ย และปัจจัยด้านแรงจูงใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อปัจจัยด้านแรงจูงใจของการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง

ปัจจัยด้านแรงจูงใจ	รายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง				
	≤ 10,000	10,000 – 30,000	30,001 – 50,000	สูงกว่า 50,000	รวม
	63	215	74	48	400
	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)
1. ด้านเจตคติต่อการเตรียมความพร้อม	3.41 (มาก)	4.02 (มาก)	4.04 (มาก)	4.03 (มาก)	3.93 (มาก)
2. ด้านความต้องการก้าวหน้าในอาชีพ	3.76 (มาก)	4.12 (มาก)	3.98 (มาก)	3.64 (มาก)	3.98 (ปานกลาง)
3. ด้านความต้องการผลตอบแทน	3.92 (มาก)	4.25 (มากที่สุด)	3.98 (มากที่สุด)	4.01 (มาก)	4.12 (มาก)
รวม	3.70 (มาก)	4.13 (มาก)	4.00 (มาก)	3.89 (มาก)	4.01 (มาก)

จากตารางที่ 30 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่ มีปัจจัยด้านแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 โดยนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ผู้ปกครองมีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 3.70 อยู่ในระดับมาก ที่มีรายได้ระหว่าง 10,000 – 30,000 บาท มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 4.13 อยู่ในระดับมาก ที่มีรายได้ระหว่าง 30,001 – 50,000 บาท มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 4.00 อยู่ในระดับมาก และนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยสูงกว่า 50,000 บาท มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 3.89 อยู่ในระดับมาก ซึ่งปัจจัยด้านแรงจูงใจด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความต้องการผลตอบแทนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 31 แสดงค่าเฉลี่ย และปัจจัยด้านแรงจูงใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อปัจจัยด้านแรงจูงใจของการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ด้านเจตคติต่อการเตรียมความพร้อม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง

ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ด้านเจตคติต่อการเตรียมความพร้อม	รายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง				
	≤ 10,000	10,000 – 30,000	30,001 – 50,000	สูงกว่า 50,000	รวม
	63	215	74	48	400
	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)
1. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในอาเซียน	4.04 (มาก)	3.88 (มาก)	3.98 (มาก)	3.60 (มาก)	3.89 (มาก)
2. ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เช่น การเรียนรู้เกี่ยวกับอาเซียน กฎและระเบียบต่าง ๆ วัฒนธรรม ค่านิยม ประเพณี	4.17 (มาก)	4.19 (มาก)	4.36 (มากที่สุด)	4.20 (มาก)	4.22 (มากที่สุด)
3. เพิ่มขีดความสามารถของตนเองโดยการเข้าอบรมวิชาชีพ การเข้าฟังบรรยาย การเตรียมตัวเข้าสู่การเปิดเสรีอาเซียน	3.81 (มาก)	3.76 (มาก)	3.84 (มาก)	3.65 (มาก)	3.77 (มาก)
4. ศึกษาพฤติกรรม การปรับตัว ในการทำงาน และการอยู่ร่วมกับผู้อื่น	3.99 (มาก)	3.84 (มาก)	3.79 (มาก)	3.55 (มาก)	3.82 (มาก)
5. การมีความรู้เกี่ยวกับประเทศสมาชิกอาเซียน ทำให้เข้าใจและยอมรับความหลากหลายทาง วัฒนธรรม	4.02 (มาก)	3.99 (มาก)	3.88 (มาก)	3.62 (มาก)	3.93 (มาก)
รวม	4.01 (มาก)	3.93 (มาก)	3.97 (มาก)	3.72 (มาก)	3.93 (มาก)

จากตารางที่ 31 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่ มีปัจจัยด้านแรงจูงใจในด้านเจตคติต่อการเตรียมความพร้อม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 โดยนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ย น้อยกว่า 10,000 บาท มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจเท่ากับ 4.01 อยู่ในระดับมาก ที่มีรายได้ระหว่าง 10,000 – 30,000 บาท มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 3.93 อยู่ในระดับมาก ที่มีรายได้ระหว่าง 30,001 – 50,000 บาท มีค่าเฉลี่ย

ปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 3.97 อยู่ในระดับมาก และนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยสูงกว่า 50,000 บาท มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 3.72 อยู่ในระดับมาก ซึ่งปัจจัยด้านแรงจูงใจด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เช่น การเรียนรู้อีกเกี่ยวกับอาเซียน กฎและระเบียบต่าง ๆ วัฒนธรรม ค่านิยม ประเพณี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 32 แสดงค่าเฉลี่ย และปัจจัยด้านแรงจูงใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อปัจจัยด้านแรงจูงใจของการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ด้านความต้องการก้าวหน้าในอาชีพ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านความต้องการก้าวหน้าใน อาชีพ	รายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง				
	≤ 10,000	10,000 –	30,001 –	สูงกว่า	รวม
	63	30,000	50,000	50,000	400
	215	74	48		
	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)
1. การมีประชาคมอาเซียน ทำให้มี โอกาส ประกอบอาชีพในประเทศ สมาชิกอาเซียนได้ เพิ่มขึ้น	3.65 (มาก)	3.92 (มาก)	3.86 (มาก)	4.12 (มาก)	3.89 (มาก)
2. ท่านมองเห็นเส้นทางความก้าวหน้า ในสายอาชีพของท่านมีความชัดเจน	3.70 (มาก)	3.92 (มาก)	3.84 (มาก)	4.08 (มาก)	3.92 (มาก)
3. ท่านได้รับการพัฒนาสมรรถนะเพื่อ เตรียมความพร้อมในการก้าวไปสู่ ตำแหน่งที่สูงขึ้น	4.15 (มาก)	4.18 (มาก)	3.92 (มาก)	4.12 (มาก)	4.12 (มาก)
รวม	3.83 (มาก)	4.01 (มาก)	3.87 (มาก)	4.11 (มาก)	3.98 (มาก)

จากตารางที่ 32 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่ มีปัจจัยด้านแรงจูงใจในด้านความต้องการก้าวหน้าในอาชีพ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 โดยนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ย น้อยกว่า 10,000 บาท มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจเท่ากับ 3.83 อยู่ในระดับมาก ที่มีรายได้ระหว่าง 10,000 – 30,000 บาท มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้าน

แรงจูงใจ เท่ากับ 4.01 อยู่ในระดับมาก ที่มีรายได้ระหว่าง 30,001 – 50,000 บาท มีค่าเฉลี่ย ปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 3.87 อยู่ในระดับมาก และนักศึกษาในระดับปริญญาตรีที่ผู้ปกครองมี รายได้เฉลี่ยสูงกว่า 50,000 บาท มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 4.11 อยู่ในระดับมาก ซึ่ง ปัจจัยด้านแรงจูงใจด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านได้รับการพัฒนาสมรรถนะเพื่อเตรียมความ พร้อมในการก้าวไปสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 33 แสดงค่าเฉลี่ย และปัจจัยด้านแรงจูงใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อ ปัจจัยด้านแรงจูงใจของการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคม อาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ด้านความต้องการผลตอบแทน จำแนกตาม รายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านความต้องการผลตอบแทน	รายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง				
	≤ 10,000	10,000 – 30,000	30,001 – 50,000	สูงกว่า 50,000	รวม
	63	215	74	48	400
	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)	ค่าเฉลี่ย (แปรผล)
1. การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน ทำให้ ประเทศสมาชิกดำรงชีวิตด้วย ความสุข มั่นคง และมั่งคั่ง	4.21 (มากที่สุด)	4.03 (มาก)	3.94 (มาก)	3.60 (มาก)	3.99 (มาก)
2. การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน ทำให้ระบบเศรษฐกิจใน ระยะยาว ดีขึ้น	4.17 (มาก)	4.23 (มากที่สุด)	4.37 (มากที่สุด)	3.92 (มาก)	4.21 (มากที่สุด)
3. ประเทศไทยมีความทัดเทียมกับ ประเทศสมาชิกในด้านคุณภาพ	4.18 (มาก)	4.01 (มาก)	4.19 (มาก)	3.68 (มาก)	4.03 (มาก)
4. การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน ทำให้มีรายได้หรือค่าตอบแทนสูงขึ้น	4.34 (มากที่สุด)	4.25 (มากที่สุด)	4.30 (มากที่สุด)	4.05 (มาก)	4.25 (มากที่สุด)
รวม	4.22 (มากที่สุด)	4.13 (มาก)	4.20 (มาก)	3.81 (มาก)	4.12 (มาก)

จากตารางที่ 33 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่ มีปัจจัยด้านแรงจูงใจใน ด้านความต้องการผลตอบแทน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 โดยนักศึกษาระดับ

ปริญญาตรีที่ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ย น้อยกว่า 10,000 บาท มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 4.22 อยู่ในระดับมากที่สุด ที่มีรายได้ระหว่าง 10,000 – 30,000 บาท มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 4.13 อยู่ในระดับมาก ที่มีรายได้ระหว่าง 30,001 – 50,000 บาท มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 4.20 อยู่ในระดับมาก และนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยสูงกว่า 50,000 บาท มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 3.81 อยู่ในระดับมาก ซึ่งปัจจัยด้านแรงจูงใจด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนทำให้มีรายได้หรือค่าตอบแทนสูงขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 อยู่ในระดับมากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในด้านรวมและด้านต่าง ๆ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{x}	แทน คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
Sig.	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
t	แทน ค่าสถิติที่ใช้วิเคราะห์ในการแจกแจงแบบที (t-distribution)
F	แทน ค่าสถิติที่ใช้วิเคราะห์ในการแจกแจงแบบเอฟ (F-distribution)

สมมติฐานข้อที่ 1 เพศที่แตกต่างกันของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมีผลต่อปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในด้านรวมและด้านต่าง ๆ แตกต่างกัน

ตารางที่ 34 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน จำแนกตามเพศ

ปัจจัย	n	\bar{x}	S.D.	t	Sig.
ชาย	91	4.49	.438	9.820	.000*
หญิง	309	3.93	.599		
รวม	400				

จากตารางที่ 34 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เป็นเพศชาย และเพศหญิงมีปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนแตกต่างกัน และสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 เมื่อทำการเปรียบเทียบในด้านรวมแล้ว จึงได้ทำการเปรียบเทียบรายด้านอื่น ๆ ในตารางต่อไป

ตารางที่ 35 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน จำแนกตามเพศ ในความรู้ทางด้านเจตคติต่อการเตรียมความพร้อม

ปัจจัย	n	\bar{x}	S.D.	t	Sig.
ชาย	91	4.54	.487	10.587	.000*
หญิง	309	3.81	.817		
รวม	400				

จากตารางที่ 35 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เป็นเพศชาย และเพศหญิงมีปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน ในความรู้ทางด้านเจตคติต่อการเตรียมความพร้อม แตกต่างกัน และสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1

ตารางที่ 36 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน จำแนกตามเพศ ในความรู้ทางด้านความต้องการก้าวหน้าในอาชีพ

ปัจจัย	n	\bar{x}	S.D.	t	Sig.
ชาย	91	4.07	.835	7.902	.000*
หญิง	309	3.21	1.134		
รวม	400				

จากตารางที่ 36 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เป็นเพศชาย และเพศหญิงมีปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน ในความรู้ทางด้านความต้องการก้าวหน้าในอาชีพ แตกต่างกัน และสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1

ตารางที่ 37 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน จำแนกตามเพศ ในความรู้ทางด้านความต้องการผลตอบแทน

ปัจจัย	n	\bar{x}	S.D.	t	Sig.
ชาย	91	4.57	.515	8.076	.000*
หญิง	309	4.05	.640		
รวม	400				

จากตารางที่ 37 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เป็นเพศชาย และเพศหญิงมีปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน ในความรู้ทางด้านความต้องการผลตอบแทน แตกต่างกัน และสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1

สรุป จากสมมติฐานข้อที่ 1 พบว่า เพศที่แตกต่างกันของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมีผลต่อปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนในทุก ๆ ด้านแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 อายุที่แตกต่างกันของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีผลต่อปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนในด้านรวมและด้านต่าง ๆ แตกต่างกัน

ตารางที่ 38 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.818	3	1.936	5.321	.001*
ภายในกลุ่ม	144.352	396	.365		
รวม	150.170	399			

จากตารางที่ 38 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีอายุแตกต่างกัน มีปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนแตกต่างกัน และสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2

เนื่องจากนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีอายุแตกต่างกัน มีปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงเปรียบเทียบโดยทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD ดังแสดงในตารางที่ 39

ตารางที่ 39 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน โดยการทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่

อายุ	\bar{X}	≤ 18 ปี	19 – 20 ปี	21 – 22 ปี	22 ปีขึ้นไป
		3.7197	4.0669	4.1326	4.1087
≤ 18 ปี	3.7197	–	0.3472*	0.4129*	0.3890*
19 – 20 ปี	4.0669		–	0.0657	0.0418
21 – 22 ปี	4.1326			–	0.0239
22 ปีขึ้นไป	4.1087				–

จากตารางที่ 39 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีอายุน้อยกว่า 18 ปี มีปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนน้อยกว่า

นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีอายุระหว่าง 19 – 20 ปี 21 – 22 ปี และ 22 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อทำการเปรียบเทียบในด้านรวมแล้ว จึงได้ทำการเปรียบเทียบรายด้านอื่น ๆ ในตารางต่อไป

ตารางที่ 40 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน จำแนกตามอายุ ในความรู้ทางด้านเจตคติต่อการเตรียมความพร้อม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	9.904	3	3.301	5.132	.002*
ภายในกลุ่ม	254.745	396	.643		
รวม	264.649	399			

จากตารางที่ 40 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีอายุแตกต่างกัน มีปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนในความรู้ทางด้านเจตคติต่อการเตรียมความพร้อมแตกต่างกัน และสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2

เนื่องจากนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีอายุแตกต่างกัน มีปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนในด้านความรู้ทางด้านเจตคติต่อการเตรียมความพร้อมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงเปรียบเทียบโดยทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD ดังแสดงในตารางที่ 41

ตารางที่ 41 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน ในความรู้ทางด้านเจตคติต่อการเตรียมความพร้อม โดยการทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่

อายุ	\bar{X}	≤ 18 ปี	19 – 20 ปี	21 – 22 ปี	22 ปีขึ้นไป
		3.5256	4.0296	4.0415	4.0302
≤ 18 ปี	3.5256	–	0.5040*	0.5159*	0.5046*
19 – 20 ปี	4.0296		–	0.0119	0.0006
21 – 22 ปี	4.0415			–	0.0113
22 ปีขึ้นไป	4.0302				–

จากตารางที่ 41 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีอายุน้อยกว่า 18 ปี มีปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนน้อยกว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีอายุระหว่าง 19 – 20 ปี 21 – 22 ปี และ 22 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 42 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน จำแนกตามอายุ ในความรู้ทางด้านความต้องการก้าวหน้าในอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	38.671	3	12.890	10.809	.000*
ภายในกลุ่ม	472.251	396	1.193		
รวม	510.922	399			

จากตารางที่ 42 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีอายุแตกต่างกัน มีปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนในความรู้ทางด้านความต้องการก้าวหน้าในอาชีพแตกต่างกัน และสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2

เนื่องจากนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีอายุแตกต่างกัน มีปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนในความรู้ทางด้านความต้องการก้าวหน้าในอาชีพแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงเปรียบเทียบโดยทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD ดังแสดงในตารางที่ 43

ตารางที่ 43 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน ในความรู้ทางด้านความต้องการก้าวหน้าในอาชีพ โดยการทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่

อายุ	\bar{X}	≤ 18 ปี	19 – 20 ปี	21 – 22 ปี	22 ปีขึ้นไป
		2.5814	3.3531	3.5597	3.6437
≤ 18 ปี	2.5814	–	0.7717*	0.9783*	1.0623*
19 – 20 ปี	3.3531		–	0.2066	0.2906*
21 – 22 ปี	3.5597			–	0.0840
22 ปีขึ้นไป	3.6437				–

จากตารางที่ 43 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีอายุน้อยกว่า 18 ปี มีปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนน้อยกว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีอายุระหว่าง 19 – 20 ปี 21 – 22 ปี และ 22 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีอายุระหว่าง 19- 20 ปี มีปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน ในความรู้ทางด้านความต้องการก้าวหน้าในอาชีพน้อยกว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีอายุตั้งแต่ 22 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 44 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน จำแนกตามอายุ ในความรู้ทางด้านความต้องการผลตอบแทน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	6.387	3	2.129	5.158	.002*
ภายในกลุ่ม	163.429	396	.413		
รวม	169.816	399			

จากตารางที่ 44 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีอายุแตกต่างกัน มีปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนในความรู้ทางด้านความต้องการผลตอบแทนแตกต่างกัน และสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2

เนื่องจากนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีอายุแตกต่างกัน มีปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนในความรู้ทางด้านความต้องการผลตอบแทนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงเปรียบเทียบโดยทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD ดังแสดงในตารางที่ 45

ตารางที่ 45 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน ในความรู้ทางด้านความต้องการผลตอบแทน โดยการทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่

อายุ	\bar{X}	≤ 18 ปี	19 – 20 ปี	21 – 22 ปี	22 ปีขึ้นไป
		4.0256	4.2511	4.2981	4.0129
≤ 18 ปี	4.0256	–	0.2255*	0.2725*	0.0127
19 – 20 ปี	4.2511		–	0.0470	0.2382*
21 – 22 ปี	4.2981			–	0.2852*
22 ปีขึ้นไป	4.0129				–

จากตารางที่ 45 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีอายุน้อยกว่า 18 ปี มีปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนน้อยกว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีอายุระหว่าง 19 – 20 ปี 21 – 22 ปี และ 22 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีอายุระหว่าง 19- 20 ปี และ 21 – 22 ปี มีปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน ในความรู้ทางด้านความต้องการก้าวหน้าในอาชีพสูงกว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีอายุตั้งแต่ 22 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุป จากสมมติฐานข้อที่ 2 พบว่า อายุที่แตกต่างกันของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมีผลต่อปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนในทุก ๆ ด้านแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีผลต่อปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนในด้านรวมและด้านต่าง ๆ แตกต่างกัน

ตารางที่ 46 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.492	3	1.497	4.070	.007*
ภายในกลุ่ม	145.679	396	.368		
รวม	150.170	399			

จากตารางที่ 46 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนแตกต่างกัน และสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3

เนื่องจากนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงเปรียบเทียบโดยทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD ดังแสดงในตารางที่ 47

ตารางที่ 47 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน โดยการทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	\bar{X}	≤ 2.00 3.8566	2.01 – 2.50 3.9687	2.51 – 3.00 4.0368	3.01 -3.50 4.1483	3.51 – 4.00 4.1672
≤ 2.00	3.8566	–	0.1121	0.1802	0.2917*	0.3106*
2.01 – 2.50	3.9687		–	0.0681	0.1796	0.1985
2.51 – 3.00	4.0368			–	0.1115	0.1304
3.01 – 3.50	4.1483				–	0.0189
3.51 – 4.00	4.1672					–

จากตารางที่ 47 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อยกว่า 2.00 มีปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน น้อยกว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่าง 3.01 – 3.50 และ 3.51 – 4.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อทำการเปรียบเทียบในด้านรวมแล้ว จึงได้ทำการเปรียบเทียบรายด้านอื่น ๆ ในตารางต่อไป

ตารางที่ 48 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในความรู้ทางด้านเจตคติต่อการเตรียมความพร้อม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.409	3	1.803	2.754	.042*
ภายในกลุ่ม	259.241	396	.655		
รวม	264.649	399			

จากตารางที่ 48 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน ในความรู้ทางด้านเจตคติต่อการเตรียมความพร้อม แตกต่างกัน และสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3

เนื่องจากนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน ในความรู้ทางด้านเจตคติต่อการเตรียมความพร้อม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงเปรียบเทียบโดยทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD ดังแสดงในตารางที่ 49

ตารางที่ 49 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน โดยการทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	\bar{X}	≤ 2.00 3.8345	2.01 – 2.50 4.0094	2.51 – 3.00 3.8169	3.01 -3.50 4.0767	3.51 – 4.00 4.0982
≤ 2.00	3.8345	–	0.1749	0.0176	0.2422*	0.2637*
2.01 – 2.50	4.0094		–	0.1925	0.0673	0.0888
2.51 – 3.00	3.8169			–	0.2598*	0.2813*
3.01 – 3.50	4.0767				–	0.0215
3.51 – 4.00	4.0982					–

จากตารางที่ 49 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อยกว่า 2.00 มีปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน น้อยกว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่าง 3.01 – 3.50 และ 3.51 – 4.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 2.51 – 3.00 มีปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน น้อยกว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 3.01 – 3.50 และ 3.51 – 4.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 50 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในความรู้ทางด้านความต้องการก้าวหน้าในอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	46.616	3	15.539	13.253	.000*
ภายในกลุ่ม	464.306	396	1.172		
รวม	510.9522	399			

จากตารางที่ 50 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน ในความรู้ทางด้านความต้องการก้าวหน้าในอาชีพ แตกต่างกัน และสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3

เนื่องจากนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน ในความรู้ทางด้านความต้องการก้าวหน้าในอาชีพ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงเปรียบเทียบโดยทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD ดังแสดงในตารางที่ 51

ตารางที่ 51 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน โดยการทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	\bar{x}	≤ 2.00 3.0920	2.01 – 2.50 2.8365	2.51 – 3.00 3.2169	3.01 -3.50 3.7233	3.51 – 4.00 3.8345
≤ 2.00	3.0920	–	0.2555	0.1995	0.6313*	0.7425*
2.01 – 2.50	2.8365		–	0.3804*	0.8868*	0.9980*
2.51 – 3.00	3.2169			–	0.5064*	0.6176*
3.01 – 3.50	3.7233				–	0.1112
3.51 – 4.00	3.8345					–

จากตารางที่ 51 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อยกว่า 2.00 มีปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน น้อยกว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่าง 3.01 – 3.50 และ 3.51 – 4.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 2.01 – 2.50 มีปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน น้อยกว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 2.51 -3.00, 3.01 – 3.50 และ 3.51 – 4.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 2.51 – 3.00 มีปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน น้อยกว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่าง 3.01 – 3.50 และ 3.51 – 4.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 52 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในความรู้ทางด้านความต้องการผลตอบแทน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.387	3	.462	1.087	.354
ภายในกลุ่ม	168.429	396	.425		
รวม	169.816	399			

จากตารางที่ 52 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน ในความรู้ทางด้านความต้องการผลตอบแทน ไม่แตกต่างกัน และไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3

สรุป จากสมมติฐานข้อที่ 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกันของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมีผลต่อปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนในภาพรวม และด้านต่าง ๆ แตกต่างกัน ยกเว้น ด้านความต้องการผลตอบแทนที่ไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

การสรุปผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งผลการศึกษานำเสนอเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และอาชีพของผู้ปกครอง

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านแรงจูงใจของการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ

4. เจตคติต่อการเตรียมความพร้อม
5. ความต้องการก้าวหน้าในอาชีพ
6. ความต้องการผลตอบแทน

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบปัจจัยด้านแรงจูงใจของการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีจำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิจัยข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 77.25 และมีช่วงอายุระหว่าง 19 – 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.75 โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางเรียนระหว่าง 3.01 – 3.50 คิดเป็นร้อยละ 36.00 มีรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครองอยู่ระหว่าง 10,000 – 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 53.75 มีระดับการศึกษาของผู้ปกครองระดับปริญญาตรี/เทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 37.25 และผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 32.25

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยแรงจูงใจการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ

4. ความรู้ทางด้านเจตคติต่อการเตรียมความพร้อม ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.93 ซึ่งอยู่ในระดับ มาก
5. ความรู้ทางด้านความต้องการก้าวหน้าในอาชีพ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.98 ซึ่งอยู่ในระดับ มาก
6. ความรู้ทางด้านความต้องการผลตอบแทน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.12 อยู่ในระดับ มาก

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ผลการวิจัยของข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครส่วนใหญ่มีการเตรียมความพร้อมทางด้านภาษาต่างประเทศ โดยลงเรียนภาษาต่างประเทศกับสถาบันภาษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.50 มีจำนวนภาษาต่างประเทศที่เรียน มากที่สุด 1 ภาษา คิดเป็นร้อยละ 73.75 มีภาษาต่างประเทศที่เคยเรียน มากที่สุด คือ ภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 73.35 มีภาษาต่างประเทศที่ท่านให้ความสำคัญ มากที่สุด คือ ภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 86.25 มีลักษณะการเรียนภาษาต่างประเทศ มากที่สุด คือ เรียนเป็นกลุ่มขนาดเล็ก ไม่เกิน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 54.50 เลือکتักช้ะในการการเรีย

ภาษาต่างประเทศ มากที่สุด คือ การฟัง คิดเป็นร้อยละ 45.68 และไม่เคยมีการทดสอบวัดระดับความรู้ทางภาษา คิดเป็นร้อยละ 68.50

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาความพึงพอใจของสถานประกอบการในกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน ในด้านรวมและด้านต่าง ๆ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐานข้อที่ 1 พบว่า เพศที่แตกต่างกันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครมีผลต่อปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนในทุก ๆ ด้านแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 พบว่า อายุที่แตกต่างกันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครมีผลต่อปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนในทุก ๆ ด้านแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3 พบว่า ประสบการณ์ในการทำงานที่แตกต่างกันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครมีผลต่อปัจจัยแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนในภาพรวม และด้านต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างเห็น ด้านความต้องการผลตอบแทน ที่ไม่แตกต่างกัน

การอภิปรายผล

จากการศึกษาพบว่า

1. ความรู้ทางด้านเจตคติต่อการเตรียมความพร้อม พบว่า ปัจจัยด้านแรงจูงใจของการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ด้านเจตคติต่อการเตรียมความพร้อม มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.93 ซึ่งอยู่ในระดับ

2. ความรู้ทางด้านความต้องการก้าวหน้าในอาชีพ ปัจจัยด้านแรงจูงใจของการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ด้านความต้องการก้าวหน้าในอาชีพ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.98 ซึ่งอยู่ในระดับ มาก

3. ความรู้ทางด้านความต้องการผลตอบแทน พบว่า ปัจจัยด้านแรงจูงใจของการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ด้านความต้องการผลตอบแทน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.12 อยู่ในระดับ มาก

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษารื่อง การเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนของสถานประกอบการในเขต พบว่า ผลที่ได้รับจากการศึกษาค้นคว้านี้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ คือ ทำให้นักศึกษาที่กำลังเรียนและจะจบการศึกษ และเข้าสู่ตลาดแรงงานในอนาคต และผู้ที่สนใจ ดังนี้

1. จากการศึกษาค้นคว้าพบว่ามี การเปิดเสรีอาเซียนแล้ว สิ่งทีนักศึกษาที่กำลังเรียนและจะจบการศึกษ ในอนาคตเป็นกังวลที่สุดคือ ผลกระทบต่อตัวนักศึกษาเอง เนื่องจากการย้ายเข้ามาในประเทศไทยของแรงงานต่างประเทศที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้น นักศึกษาควรที่จะเข้าใจและให้ความสำคัญต่อการเปิดเสรีอาเซียนให้ได้มากที่สุด อีกทั้งยังต้องมีการเตรียมความพร้อมของตนเองเพื่อที่จะต้อนรับการเปิดเสรีอาเซียน เริ่มมีการวางแผนเป้าหมายของตนเอง ศึกษาหาข้อมูลความรู้เพิ่มเติม และมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ เช่น การเพิ่มขีดความสามารถของตนเองในด้านต่าง ๆ

2. จากการศึกษาค้นคว้าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเคลื่อนย้ายแรงงาน กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญมากที่สุดในด้านบุคคล นั่นคือ ความรู้ความสามารถในส่วนบุคคล การติดต่อสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ดังนั้น นักศึกษาที่กำลังจะเรียนและจะจบการศึกษ ในอนาคตที่ต้องการเคลื่อนย้ายแรงงานไปยังประเทศต่าง ๆ ในอาเซียน ควรมีการพัฒนาศักยภาพของตนเองเพื่อให้ดีกว่าหรือเทียบเท่ากับประเทศสมาชิก

3. จากการศึกษาค้นคว้า การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในอนาคตต่อการเปิดเสรีอาเซียนนั้น นักศึกษามีการสร้างเจตคติในการเตรียมความพร้อม โดยมีการเรียนเสริมเพิ่มเติมในภาษาอังกฤษ และภาษาอาเซียนต่าง ๆ เพื่อให้เป็นภาษาที่สามสำหรับกรเตรียมความพร้อมในการก้าวเข้าไปแข่งขันกับประเทศสมาชิกอื่น ๆ และเพื่อเป็นการหวังในตำแหน่งหน้าที่การงานที่ดี และมีผลตอบแทนที่สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้างต่อไป

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษารื่อง การเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนของสถานประกอบการในเขต

1. ควรมีการศึกษาในส่วนของนักศึกษาในสถาบันการศึกษ่อื่น ๆ ทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด เพื่อทราบถึงการเตรียมความพร้อมของนักศึกษา แล้วนำข้อมูลนี้ไปวิเคราะห์และเปรียบเทียบเพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องได้ทราบและส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้นักศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์ ในการเตรียมความพร้อมทางด้านภาษาอังกฤษเพื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ใน การศึกษาค้างต่อไปอาจเลือกปัจจัย และวิธีการทางสถิติอื่นๆ ที่แตกต่างจากการศึกษาในครั้งนี้ เพื่อให้ผลการศึกษามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. การวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาถึงการเตรียมความพร้อมทางด้านภาษาอังกฤษเพื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในมุมมองของผู้บริหาร อาจารย์ และเจ้าหน้าที่สายสนับสนุนของสถาบันการศึกษา เพื่อให้สถาบันการศึกษาที่เปิดหลักสูตรผลิตบัณฑิต สามารถตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการในกลุ่มประชาคมเขตเศรษฐกิจอาเซียนได้

บรรณานุกรม

- ครรชิต พุทธิโกษา. (2554). กรอบประเด็นการวิจัยของประเทศไทยให้พร้อมรับสถานการณ์การรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, กรุงเทพมหานคร.
- ฉัตรภรณ์ สุวรรณศิริพร. (2548). ความพร้อมของบุคลากรสังกัดสำนักงานใหญ่ การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ. มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- ทวี ท่อแก้ว และ อบรม สนิทบาล. (2517). จิตวิทยาการศึกษา. โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์, กรุงเทพมหานคร.
- ธีรภรณ์ พลายนเล็ก. (2554). ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร. ครุศาสตร์มหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, กรุงเทพมหานคร.
- นิติภูมิ นวรัตน์. (2555). ปัญหาของประชาคมอาเซียน. <http://www.nitipoom.com>
- นุชนาฏ วรยศศรี. (2544). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, กรุงเทพมหานคร
- แมคเคชินี (Mckechine) อ้างใน เบญจมาศ วัชโรภาส. (2545). ความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ในการให้บริการอินเทอร์เน็ต ในจังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต (สาขาวิชาการบริหารทั่วไป) มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- ยุพเยาว์ เมืองหมุด และคณะ. (2548). ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาแรกเข้าระดับปริญญาตรี หลักสูตร 2 ปี ต่อเนื่อง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยาวาสูกีร์. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยาวาสูกีร์, พระนครศรีอยุธยา.
- สุชา จันทร์เอม และสุรางค์ จันทร์เอม. (2520.) จิตวิทยาสังคม. แพร์พิทยา, กรุงเทพมหานคร.

สิน พันธุ์พินิจ. (2547). เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: วิทยพัฒน์.

Anita E. Woolfork. (1995). Imitation of film mediated aggressive models. *Journal of Abnormal and Social Psychology*. 66, 3 – 11

Domjan. (1996). *Psychology* (4th ed.). Boston : Allyn & Bacon.

Gray, R. and Other. (1997). *Corporate social reporting : Accounting and accountability*. London : Prentice Hall.

Haung Xiao-Hua. (1985). Chinese EFL Students' Learning Strategies for Communication. *TESOL Quarterly* 19, 1 : 167 – 168.

Kavanagh, M.H. and L. Drennan. (2008). "What skill and attributes does an accounting graduate need? Evidence from student perceptions and employer expectations." *Accounting and Finance* (48) :279 – 300.

Loundon and Bitta. (1988). Transmission of Aggression through imitation of aggressive models. *Journal of Abnormal and Social Psychology*. 63, 575-582.

Schiffman and Kanuk. (1991). *Social foundations of thought and action*. Wnglewood Cliffs, NJ : Prentice – Hall.

Walters. (1978). *Educating Children with special needs* (2nd ed.). Prentice-Hall, New York.

แบบสอบถาม

การเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายในการสอบถามการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน เพื่อให้บัณฑิตที่จบการศึกษาสามารถก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนได้ และตรงตามความต้องการของสถานประกอบการในอนาคตต่อไป

2. แบบสอบถามมีทั้งหมด 4 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยแรงจูงใจ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับ ASEAN

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

3. ข้อมูลที่ได้จะสรุปผลออกมาเป็นภาพรวมเพื่อนำไปใช้ในการวิจัยเท่านั้น จึงไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถามแต่ประการใด โปรดแสดงความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริงและตอบข้อคำถามในแบบสอบถามทุกข้อ ผลการวิจัยที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการการเรียนการสอนและการพัฒนาหลักสูตรให้กับนักศึกษาระดับปริญญาตรีต่อไป

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ใน () หรือเติมข้อความลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริงตาม
ความคิดเห็นของท่าน

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. อายุ

() น้อยกว่าหรือเท่ากับ 18 ปี

() 19 – 20 ปี

() 21 – 22 ปี

() ตั้งแต่ 22 ปีขึ้นไป

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

() น้อยกว่า 2.00

() 2.01 – 2.50

() 2.51 – 3.00

() 3.01 – 3.50

() 3.51 – 4.00

4. รายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง

() น้อยกว่า 10,000 บาท

() 10,000 – 30,000 บาท

() 30,001 – 50,000 บาท

() สูงกว่า 50,000 บาท

5. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

() น้อยกว่าหรือเทียบเท่า ป.6

() ม.1 – ม.3

() ม.4 – ม.6 หรือ ปวช.

() อนุปริญญาตรี/ปวส.

() ปริญญาตรี/เทียบเท่า

() สูงกว่าปริญญาตรี

6. อาชีพของผู้ปกครอง

() รับราชการ

() พนักงานรัฐวิสาหกิจ

() พนักงานบริษัท

() รับจ้างทั่วไป

() ธุรกิจส่วนตัว

() อื่น ๆ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านแรงจูงใจ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องตามความคิดเห็นของท่าน ข้อละ 1 ช่อง ให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดโดยให้น้ำหนักของคำตอบ ดังนี้

- 5 หมายถึง มากที่สุด
 4 หมายถึง มาก
 3 หมายถึง ปานกลาง
 2 หมายถึง น้อย
 1 หมายถึง น้อยที่สุด

ข้อ	รายการ	ปัจจัยแรงจูงใจ				
		5	4	3	2	1
เจตคติต่อการเตรียมความพร้อม						
1.	การรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในอาเซียน					
2.	ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เช่น การเรียนรู้เกี่ยวกับอาเซียน กฎ และระเบียบต่าง ๆ วัฒนธรรม ค่านิยม ประเพณี					
3.	เพิ่มขีดความสามารถของตนเองโดยการเข้าอบรมวิชาชีพ การเข้าฟังบรรยายการเตรียมตัวเข้าสู่การเปิดเสรีอาเซียน					
4.	ศึกษาพฤติกรรม การปรับตัว ในการทำงานและการอยู่ร่วมกับผู้อื่น					
5.	การมีความรู้เกี่ยวกับประเทศสมาชิกอาเซียน ทำให้เข้าใจและยอมรับความหลากหลายทาง วัฒนธรรม					
ความต้องการก้าวหน้าในอาชีพ						
1.	การมีประชาคมอาเซียน ทำให้มีโอกาส ประกอบอาชีพในประเทศสมาชิกอาเซียนได้ง่ายขึ้น					
2.	ท่านมองเห็นเส้นทางความก้าวหน้าในสายอาชีพของท่านมีความชัดเจน					
3.	ท่านได้รับการพัฒนาสมรรถนะเพื่อเตรียมความพร้อมในการก้าวไปสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้น					
ความต้องการผลตอบแทน						
1.	การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนทำให้ ประเทศสมาชิก ดำรงชีวิตด้วยความสุข มั่นคง และมั่งคั่ง					
2.	การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนทำให้ระบบเศรษฐกิจในระยะยาวดีขึ้น					
3.	ประเทศไทยมีความทัดเทียมกับประเทศสมาชิกในด้านคุณภาพ					
4.	การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนทำให้มีรายได้หรือค่าตอบแทนสูงขึ้น					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับ ASEAN ของ
นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

3.1 ท่านมีการเตรียมความพร้อมทางด้านภาษาต่างประเทศอย่างไรบ้าง

- เดินทางไปฝึกภาษาที่ต่างประเทศ
- ลงเรียนภาษาต่างประเทศกับสถาบันภาษา
- เรียนในหลักสูตรที่ใช้ภาษาต่างประเทศในการเรียนการสอน
- ทำงานที่ได้ใช้ภาษาต่างประเทศ
- ชมภาพยนตร์ภาษาต่างประเทศ
- ฟังเพลงภาษาต่างประเทศ
- อ่านหนังสือนอกเวลาภาษาต่างประเทศ
- เปิดเว็บไซต์ที่ใช้ภาษาต่างประเทศ
- สนทนากับเพื่อนชาวต่างชาติ
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

3.2 ท่านเรียนภาษาต่างประเทศจำนวนกี่ภาษา

- 1 ภาษา
- 2 ภาษา
- 3 ภาษา
- ตั้งแต่ 4 ภาษาขึ้นไป

3.3 ท่านเคยเรียนภาษาต่างประเทศใดบ้าง (ตอบได้หลายข้อ)

- ภาษาอังกฤษ
- ภาษาจีน
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

3.4 ภาษาต่างประเทศที่ท่านให้ความสำคัญมากที่สุด คือภาษาใด (กรุณาเลือกตอบเพียง
1 ภาษา)

- ภาษาอังกฤษ
- ภาษาจีน
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

3.5 การเรียนภาษาต่างประเทศที่ท่านเรียนเป็นลักษณะใด

- เรียนแบบเดี่ยว
- เรียนเป็นกลุ่มขนาดเล็ก ไม่เกิน 10 คน
- เรียนเป็นกลุ่มขนาดใหญ่ มากกว่า 10 คน

